

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เรื่อง การพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษิตามจุดมุ่งหมายการวิจัย เป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหา สมรรถนะที่ต้องการจำเป็นและวิธีการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมของเด็กออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ

ขั้นตอนที่ 2 รูปแบบและผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมของเด็กออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ

ขั้นตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้รูปแบบพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมของเด็กออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ

ขั้นตอนที่ 4 ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหา สมรรถนะที่ต้องการจำเป็นและวิธีการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมของเด็กออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ

ผู้วิจัยศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง สภาพปัญหา และความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกในศูนย์การศึกษาพิเศษ โดยมีวิธีดำเนินการ 3 ส่วน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ผลการศึกษาเอกสาร (Documentary)

ผลจากการศึกษาศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกและวิธีการพัฒนาจำนวน 52 รายการ มีรายละเอียด ดังนี้

ตาราง 1 ผลการสังเคราะห์สมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็ก
ออทิสติก จากสภาพปัญหา ต้องการจำเป็นสมรรถนะและวิธีการพัฒนา
จากการศึกษาเอกสารและการสำรวจข้อมูล

ปัญหาที่พบ ในผู้ปกครองเด็กออทิสติก	สมรรถนะที่ต้องการจำเป็น ของผู้ปกครองเด็กออทิสติก	วิธีการพัฒนา ผู้ปกครองเด็กออทิสติก
- ขาดความรู้และทักษะใน การปรับพฤติกรรม	1. ด้านความรู้และทักษะ - พัฒนาการสื่อสาร	1. การฝึกอบรมและการสอน งาน
- การนำเทคนิควิเคราะห์ พฤติกรรมเชิงประยุกต์ไปใช้ที่ บ้านเป็นเรื่องยาก	- การปรับพฤติกรรมเด็ก ออทิสติก - การสื่อสาร	2. การสนับสนุนจาก ผู้เชี่ยวชาญ
- ผู้ปกครองไม่รู้วิธีในการปรับ พฤติกรรมที่เหมาะสม	- การกระตุ้นกระบวนการ ผสมผสานการรับรู้สัมผัส (SI)	3. การเยี่ยมบ้าน 4. การเรียนรู้แบบนำตนเอง 5. การดูจากวิดีโอ
- ขาดการสื่อสารระหว่าง ผู้ปกครองกับเด็กออทิสติก	2. ด้านอารมณ์ทัศน - การลดปัญหาความเครียด - เพิ่มความเข้มแข็งของ ครอบครัวผู้ปกครองเด็ก ออทิสติก	6. การใช้โปรแกรมการ เรียนรู้ 7. การประชุมเชิงปฏิบัติการ
- ความเครียด มีพฤติกรรม การเลี้ยงดูที่ไม่ดี ไม่มี ความสุข	3. ด้านแรงจูงใจ - กำลังใจ - พัฒนาสมรรถนะอย่างรวดเร็ว	
- การรับรู้ความสามารถของ ตนเองต่ำทำให้เกิด ความเครียดในการดูแล ขาด ความสนใจเด็ก	- การพัฒนาความสามารถ - การมีสุขภาพจิตที่ดี - ความเข้มแข็งของครอบครัว	
- ผู้ปกครองเด็กออทิสติกมี สมรรถนะการดูแลไม่ดี	4. ด้านบุคลิกประจำตัว - สัมพันธภาพที่ดีกับเด็ก - พฤติกรรมดูแลที่ดี - ความสามารถในการดูแลเด็ก	

จากตาราง 1 พบว่า สมรรถนะของผู้ปกครองต้องร่วมมือกับครูในการพัฒนาทักษะการปรับพฤติกรรม การสื่อสารทางสังคม การบูรณาการรับรู้ความรู้สึก (Sensory Integration/SI) และทักษะในการควบคุมอารมณ์ของผู้ปกครอง และมีความรู้ในกระบวนการปรับพฤติกรรม การสื่อสารทางสังคม วิธีการดูแลเด็กออทิสติก การพัฒนาทัศนคติด้านบวก ความเข้มแข็งของครอบครัว ค่านิยมในการมีส่วนร่วมกับครูหรือผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาเด็กออทิสติกความมั่นใจในการลงมือปฏิบัติการปรับพฤติกรรมเพื่อให้เด็กฟังคำสั่งเข้าใจการสร้างกำลังใจให้กับตนเองผู้ปกครองมีบุคลิกขยันและอดทน

ขั้นที่ 2 ผลจากการสำรวจ (Survey)

ผลจากการศึกษา สภาพ ปัญหา ของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมของเด็กออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ มีรายละเอียดดังนี้

1. **สภาพทั่วไปของผู้ปกครองเด็กออทิสติก** ที่มารับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 7 ส่วนใหญ่มีรายได้น้อยค่อนข้างฐานะยากจน มีอาชีพเกษตรกร รับจ้าง การศึกษาต่ำกว่าการศึกษามัธยมศึกษา ต้องทำงานหนักและเหน็ดเหนื่อยในการหารายได้มาจุนเจือครอบครัว มีเวลาดูแลเด็กออทิสติกค่อนข้างน้อย เพราะต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ในการทำมาหากิน ผู้ปกครองบางคนมีอาชีพเป็นผู้ใช้แรงงาน (กรรมกร) ต้องทำงานทำตามผู้รับเหมาก่อสร้างทำให้ไม่สามารถพาเด็กออทิสติกมารับบริการฟื้นฟูที่ศูนย์การศึกษาพิเศษได้อย่างต่อเนื่อง

2. **ปัญหาของผู้ปกครองเด็กออทิสติก** ส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำกว่าการศึกษามัธยมศึกษา บังคับมีความรู้ในเรื่องการดูแลเด็กออทิสติกน้อย ผู้ปกครองเด็กออทิสติกบางคนที่ไม่ได้พาเด็กออทิสติกมารับบริการอย่างต่อเนื่องทำให้เด็กออทิสติกมีปัญหาพฤติกรรมรุนแรงเพิ่มมากขึ้นเมื่อเด็กออทิสติกอายุมากขึ้นก็ไม่สามารถรับรู้และแสดงออกทางภาษาได้ และช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวันได้ไม่ได้

3. **สภาพปัญหาด้านทักษะ (Skill)** พบว่า สภาพปัญหาของผู้ปกครองส่วนใหญ่ขาดทักษะในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก อย่างถูกวิธี และขาดการควบคุมอารมณ์ โดยเมื่อเด็กออทิสติกแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น ไม่ฟังคำสั่งของผู้ปกครองและไม่เข้าใจกฎ กติกา มารยาทของสังคมผู้ปกครองมักโกรธและทำร้ายเด็กออทิสติกจึงเกิดปัญหาที่ตามมาคือ ผู้ปกครองทำร้ายเด็กออทิสติก จากการสังเกตพฤติกรรมของผู้ปกครองผู้วิจัยได้พบว่าผู้ปกครองบางคนตีเด็กอย่างรุนแรงและควบคุมอารมณ์ตนเองไม่อยู่ บางคนด่าทอ เสียงดังเอะอะ โวยวาย ดุว่า เด็กดื้อย ่อคายหาบคาย บางคนทำร้ายด้วยการตีตบหน้าเด็ก ปัญหาพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับเด็กออทิสติกยิ่งทวีความรุนแรง คือ จากการสังเกตพฤติกรรมต่อเนื่องมักพบว่าเด็กออทิสติกที่ถูกผู้ปกครองทำร้ายเป็นเด็กที่ก้าวร้าว เมื่อเด็กอยู่ร่วมกับเพื่อนคนอื่นแล้วเกิดปัญหาขัดแย้ง เช่น

แย่งของเล่น หรือแย่งขนม เด็กออทิสติกมักแก้ปัญหาโดยการตีเพื่อนที่เล็กตัวกว่า บางครั้งไล่กัดเพื่อนร่วมชั้นเรียน

4. สภาพปัญหาด้านความรู้ (Knowledge) จากสภาพปัญหาของผู้ปกครองเด็กออทิสติกส่วนใหญ่ ยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสาเหตุการเกิดจากความบกพร่องในระบบประสาทส่วนกลาง การบูรณาการรับความรู้สึก ประกอบกับปัญหาทางพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับเด็กออ- ทิสติกต้องใช้ระยะเวลาในการบำบัดรักษา ปัญหาที่เกิดขึ้นเมื่อผู้ปกครองขาดความรู้จึงมักแสวงหาแหล่งบำบัดที่หลากหลาย โดยไม่อดทนอยู่ที่ใดที่หนึ่งนานพอที่จะเห็นความเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรม เพราะเมื่อผู้ปกครองได้รับข้อมูลจากผู้ปกครองด้วยกันว่ามีแหล่งบำบัด ที่นั่นที่นี้ดี ก็มักจะรีบเปลี่ยนสถานที่ ซึ่งเด็กออทิสติกมีปัญหาเรื่องการปรับตัวและความยืดหยุ่น ต้องปรับตัวใหม่ ทำให้เสียเวลาในการเริ่มต้นใหม่หลายครั้ง จากการสังเกตผู้วิจัยพบว่าผู้ปกครองบางคนไม่มีความรู้แต่ใช้ความเชื่อด้านโหราศาสตร์ วิชาสี และเชื่อง่ายเกินไป ประกอบกับการไม่เข้าใจลักษณะอาการของเด็กออทิสติกที่มีความล่าช้าทางด้านภาษา สังคม และพฤติกรรม และขาดความรู้ในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกอย่างเหมาะสม

5. สภาพปัญหาด้านอัตมโนทัศน์ (Self Concept) ประกอบด้วย 3 ส่วนย่อย คือ

5.1 ด้านทัศนคติ (Attitude) จากการสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้ปกครองเด็กออทิสติก โดยผู้วิจัยได้ถามว่า รู้สึกอย่างไรเมื่อผู้ปกครองได้ทำร้ายเด็ก หรือตีเด็กอย่างรุนแรง ซึ่งผู้ปกครองส่วนใหญ่ตอบว่า รู้สึกเสียใจ บางคนถึงน้ำตาไหลขณะให้สัมภาษณ์และกล่าวว่าเป็นเพราะว่าตนเองไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ และรู้สึกเครียด กัดดัน และตั้งความหวังไว้สูง อยากให้เด็กออทิสติกเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาอย่างรวดเร็ว ยังขาดความอดทนต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กออทิสติก

5.2 ด้านค่านิยม (Value) จากสภาพปัญหาพ่อแม่ของเด็กออทิสติก พบว่าให้ความสำคัญในเรื่อง การทำมาหาเลี้ยงชีพมากกว่าการแก้ไขปัญหาของเด็กออทิสติกจึงมอบหมายให้ผู้ปกครองที่เป็น ปู่ หรือ ย่า หรือ ตา หรือยายมาเป็นผู้ปกครอง และการได้รับการสนับสนุนจากทางสังคม เช่น ทุนการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติก (ทุนจากมูลนิธิคุณพุ่ม) การได้รับการบริจาคของ เช่น เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ขนม ฯลฯ ซึ่งทำให้ผู้ปกครองมีความกระตือรือร้นและสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ที่มีการสนับสนุน แจกของและแจกทุน รวมถึงการเห็นความสำคัญของการทำมาหาเลี้ยงชีพ มากกว่าการดูแลเด็กออทิสติกในการมารับบริการศูนย์การศึกษาพิเศษอย่างต่อเนื่อง เช่น ในฤดูการทำนา หรือฤดูการเก็บเกี่ยว ทำให้เกิดปัญหาถึงการมีส่วนร่วมกับครูในการพาเด็กมารับบริการที่

ศูนย์การศึกษาพิเศษ อย่างต่อเนื่อง ทำให้เด็กออทิสติกมีจำนวนชั่วโมงของการปรับพฤติกรรมต่อสัปดาห์น้อย หรือในบางสัปดาห์ไม่ได้มารับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษเลย

5.3 ภาพลักษณ์ของผู้ปกครอง (Self Concept) จากการศึกษาสภาพซึ่งพบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่บอกว่าไม่แน่ใจในความสามารถของตนเองว่าจะจัดการกับพฤติกรรมของเด็กออทิสติกได้ เชื่อว่าครูน่าจะปรับพฤติกรรมของเด็กออทิสติกได้ดีกว่า ซึ่งทำให้เกิดปัญหาการขาดการมีส่วนร่วมระหว่างครูและผู้ปกครอง และการที่ผู้ปกครองขาดความมั่นใจในความสามารถของตนจึงกลัวและไม่กล้าที่จะลงมือปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ทำให้พัฒนาการเด็กออทิสติกไม่เป็นไปตามที่คาดหวังของผู้ปกครอง จึงเกิดความเครียดและวิตกกังวลตามมา และไม่มีส่วนร่วมกับครูในการจัดการเรียนรู้แก่เด็ก

6. สภาพปัญหาด้านแรงจูงใจ (Motive) ของผู้ปกครอง จากการสังเกตสภาพของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกส่วนใหญ่ยังขาดแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมกับครูในการปรับพฤติกรรมกับเด็กออทิสติก จากการสังเกตผู้ปกครองในห้องปฏิบัติการสอนเด็กผู้ปกครองไม่ได้มีปฏิสัมพันธ์ใดๆ ในขณะที่เด็กออทิสติกทำกิจกรรมการเรียนรู้กับครูผู้สอนขาดแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมปรับพฤติกรรม จากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มผู้ปกครองให้สัมภาษณ์ว่าเกิดความรู้สึกท้อแท้และหมดกำลังใจในบางครั้ง ปัญหาที่ตามมาคือเด็กออทิสติกมักถูกละเลยการพัฒนาของผู้ดูแล และถูกทอดทิ้งจากครูและผู้ปกครองจนกลายเป็นเด็กออทิสติกที่ไม่มีความพร้อมที่จะเข้าสู่ระบบการศึกษาได้ ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ และเป็นภาระในการดูแลของผู้ปกครองไปตลอดชีวิต

7. สภาพปัญหาบุคลิกลักษณะประจำตัวผู้ปกครองเด็กออทิสติก (Trait) จากการสังเกตสภาพของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกส่วนใหญ่ใช้ไม้เรียวตีเด็กและทำร้ายเด็กออทิสติกเมื่อไม่สามารถควบคุมหรือจัดการกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กออทิสติกปัญหาที่เกิดตามมากับเด็กออทิสติกคือความก้าวร้าวที่รุนแรงเพิ่มขึ้น และอีกปัญหาหนึ่งของผู้ปกครองเด็กออทิสติกในศูนย์การศึกษาพิเศษคือการขาดคือความกระตือรือร้น ซึ่เกียจ ไม่สนใจ และไม่ยอมทำตามที่คุณแนะนำในเรื่องการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกอย่างต่อเนื่อง ทำให้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กออทิสติกไม่เปลี่ยนแปลง ไม่ดีขึ้น ไม่เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม ไม่สามารถเข้าสู่ระบบโรงเรียนได้ตามวัยซึ่งเมื่อเด็กออทิสติกอายุเกิน 5 ขวบไปแล้ว การพัฒนาด้านภาษา สังคม และ พฤติกรรมจะยิ่งยากมากขึ้นยิ่งนานมากขึ้น ผู้ปกครองเกิดความรู้สึกหมดหวัง จึงไม่พาเด็กมารับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ และออกไปอยู่ในชุมชนและเป็นภาระกับครอบครัวไปตลอด

ตาราง 2 ผลการสรุปสภาพปัญหาที่พบสมรรถนะและวิธีการพัฒนาสมรรถนะ
ของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก จากการศึกษาเอกสาร
และจากการสำรวจข้อมูล

สมรรถนะของผู้ปกครองจากปัญหา	วิธีการพัฒนา
1. สมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกในด้านทักษะคือ	1. การประชุมเชิงปฏิบัติการ
1.1 การมีส่วนร่วมกับครูในการพัฒนาทักษะ	2. การเยี่ยมบ้าน
1.2 การปรับพฤติกรรม	3. การเรียนรู้ด้วยตนเอง
1.3 การสื่อสารทางสังคม	4. การดูจากวิดีโอ
1.4 การกระตุ้นกระบวนการผสมผสานการรับรู้ลึก	5. การสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญ
(SI)	6. การฝึกอบรม
1.5 การควบคุมอารมณ์ของตัวผู้ปกครอง	7. การสอนงาน
1.6 จิตบำบัด	8. การมีส่วนร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ
2. สมรรถนะด้านความรู้ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคือ	หรือครู
2.1 ความรู้เกี่ยวกับปัญหาพฤติกรรมของเด็กออทิสติก	
2.2 กระบวนการผสมผสานการรับรู้ลึก	
2.3 การปรับพฤติกรรม	
2.4 การสื่อสารทางสังคม	
2.5 การปฏิสัมพันธ์	
2.6 ความพร้อมทางวิชาการ	
2.7 การดูแลเด็กออทิสติก	
2.8 การมีส่วนร่วมกับครู	
3. สมรรถนะด้านอัตมโนทัศน์	
3.1 สมรรถนะด้านทัศนคติของผู้ปกครองเด็กออทิสติก	
คือ	
3.1.1 การพัฒนาทัศนคติด้านบวก	
3.1.2 ความเข้มแข็งของครอบครัว	

ตาราง 2 (ต่อ)

สมรรถนะของผู้ปกครองจากปัญหา	วิธีการพัฒนา
3.2 สมรรถนะในด้านค่านิยมใน	
3.2.1 การมีส่วนร่วมกับครูหรือผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาเด็กออทิสติก	
3.3 สมรรถนะผู้ปกครองเด็กออทิสติกในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตนเองในเรื่อง	
3.3.1 ความมั่นใจ	
3.3.2 การลงมือปฏิบัติการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เพื่อให้เด็กฟังคำสั่งเข้าใจ	
4. สมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกในเรื่องแรงจูงใจ	
4.1 การสร้างกำลังใจให้กับตนเองของผู้ปกครอง	
4.2 การมีส่วนร่วมกับครูในกิจกรรมในห้องเรียน	
5. สมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกในด้านบุคลิกลักษณะประจำตัวคือ	
5.1 ความมั่นใจ	
5.2 ความอดทน	
5.3 การมีสุขภาพจิตที่ดี	
5.4 การมีสัมพันธภาพที่ดีกับเด็ก	
5.5 มีพฤติกรรมดูแลเอาใจใส่	

ขั้นที่ 3 ผลจากการศึกษาข้อมูลโดยใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ (Interview) ประเด็นการศึกษา ได้แก่ สมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กออทิสติกด้าน ทักษะ ความรู้ อุตมโนทัศน์ แรงจูงใจ บุคลิกประจำตัว ของผู้ปกครองที่มีการปฏิบัติเป็นเลิศ (Best Practice) จำแนกตามบุคคล ดังนี้

1. นายชูศักดิ์ จันทยานนท์ นายกสมาคมผู้ปกครองบุคคลออทิสติกแห่งประเทศไทย

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง เมื่อวันที่ 2 เมษายน 2557 ณ มูลนิธิออทิสติกไทย กรุงเทพมหานคร และเก็บข้อมูลเพิ่มเติมบางประเด็นโดยทางโทรศัพท์ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสัมภาษณ์ สามารถสรุปในภาพรวมได้ดังนี้

ด้านทักษะ ผมเห็นด้วยกับข้อค้นพบทั้งหมดแต่ขอเพิ่มเติมในทักษะเรื่องการสอนการช่วยเหลือตนเอง (ADL) ให้กับเด็กออทิสติกและเพิ่ม 9 ทักษะของเด็กออทิสติก คือ 1) ความสนใจ (Attention) 2) การปรับสมาธิเป็นส่วนหนึ่งของการปรับพฤติกรรม 3) การสอนทักษะการเลียนแบบ 4) จินตนาการ เช่น เทคนิค Floor time ต้องใช้จินตนาการเป็นหลัก ABA ใช้เรื่องการปรับพฤติกรรมเป็นหลัก 5) การบูรณาการการรับรู้สัมผัสประสาทสัมผัสทั้ง 5 ใช้กิจกรรมอะไรไปกระตุ้นเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ 6) ทักษะทางสังคม 7) ทักษะทางการพูดและการสื่อสาร 8) ทักษะการเรียนรู้ผ่านกว้างแต่อาจเน้นไปที่ การสังเกต การจับคู่ เป็นพื้นฐานของการสื่อสารและการเรียนรู้ทั้งหมด ดังนั้นความรู้ของพ่อแม่ต้องมีความรู้ในเรื่องเหล่านี้ อาจเพิ่มเติมความรู้ด้านทักษะและความรู้เหล่านี้เข้าไปให้กับผู้ปกครองเด็กออทิสติกซึ่งผมเห็นด้วยกับการพัฒนาทักษะและความรู้ให้กับผู้ปกครองเด็กออทิสติก

ด้านความรู้ เห็นด้วยครับและขอเพิ่มเติมความรู้ผู้ปกครองในเรื่องทักษะเรื่องการสอนการช่วยเหลือตนเอง(ADL)ให้กับเด็กออทิสติกและเพิ่ม9 ทักษะของเด็กออทิสติก คือ 1) ความสนใจ (Attention) 2) การปรับสมาธิเป็นส่วนหนึ่งของการปรับพฤติกรรม 3) การสอนทักษะการเลียนแบบ 4) จินตนาการ เช่น เทคนิค Floor time ต้องใช้จินตนาการเป็นหลัก ABA ใช้เรื่องการปรับพฤติกรรมเป็นหลัก 5) การบูรณาการการรับรู้สัมผัสประสาทสัมผัสทั้ง 5 ใช้กิจกรรมอะไรไปกระตุ้นเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ 6) ทักษะทางสังคม 7) ทักษะทางการพูดและการสื่อสาร 8) ทักษะการเรียนรู้ผ่านกว้างแต่อาจเน้นไปที่ การสังเกต การจับคู่ เป็นพื้นฐานของการสื่อสารและการเรียนรู้ทั้งหมด

ด้านอัตมโนทัศน์

ทัศนคติ เห็นด้วยกับเนื้อหาการพัฒนาความคิดในเชิงบวกให้กับผู้ปกครองสิ่งสำคัญคือความเชื่อมั่นในศักยภาพของลูก ถ้าพ่อแม่ไม่เชื่อมั่นในศักยภาพของลูกและไม่เชื่อว่าตนเองมีความสามารถในการพัฒนาลูกมันไปไหนไม่ได้เลย ผมเห็นด้วยนะแต่จะเขียนอย่างไรให้เห็นความต่อเนื่อง

ค่านิยม เห็นด้วยกับข้อค้นพบนะครับ ในเรื่องค่านิยมในการมีส่วนร่วมกับครู

ภาพลักษณ์ ประเด็นต้องชัดในสามประเด็นย่อยตรงนี้เพื่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ชัดเจนของผู้ปกครองเด็กออทิสติก เช่น ความคิดเชิงบวก ความเข้มแข็งของครอบครัว การมีส่วนร่วมกับครู

ด้านแรงจูงใจ ผมชอบมากกับประเด็นที่ศึกษาบางที่เราทำอยู่แล้วอย่างในชมรมของผมจัดเข้าค่ายพบผู้ปกครองบางคนร้องไห้อยากฆ่าตัวตายแต่พอผ่านกระบวนการกลุ่มแล้วเค้าคิดได้เค้าบอกว่ารู้สึกผิดที่ดูลูกไม่ดีตั้งแต่แรกและต่อจากนี้ไปจะดูแลลูกให้ดีขึ้นและปรับเปลี่ยนวิธีการดูแล ดังนั้นแรงจูงใจมันจะคู่กับคำว่าเสริมพลังเกี่ยวข้องกัน และคำว่าแรงบันดาลใจ (inspiration) อีกคำหนึ่ง หรือการสร้างแรงจูงใจเราจะให้ออกแบบกิจกรรมได้เยอะ ต้องเปลี่ยน

ความคิดและมองเส้นทางชีวิตได้ทั้งชีวิตเพราะเด็กของเราเปลี่ยนแปลงถ้าพ่อแม่มีพลังเด็กก็จะมีพลังตามไปด้วย พัฒนาได้เร็วมากและมีหลายเรื่องที่สามารถเติมเข้าไปในกิจกรรม

ด้านบุคลิกประจำตัว ผมมักจะบรรยายให้กับผู้ปกครองเด็กออทิสติกว่าบุคลิกของผมในการดูแลลูกผมใช้หลัก 4 อ คือ 1) อุดทน 2) อบอุ่นพ่อแม่ที่ดูแลลูกใส่พลังรักหรือความอบอุ่นไปด้วยจริงหรือเปล่า เพราะความอบอุ่นทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้มาก 3) เอาใจใส่ เอาใจใส่ไปในทุกเรื่องอย่างต่อเนื่องทำทุกวันจดจ่อ ทำจริง 4) ให้โอกาสผมยกตัวอย่างผมสอนลูกผม เดี่ยวนี้ลูกเล่นเปียโน คีบอร์ด พิมพ์คอมได้ แต่ย้อนไปสมัยก่อนผมพิมพ์คอมอยู่เป็นโปรแกรม เวิร์ดจูปามีเสียงเพลงขึ้นแล้วลูกผมก็เข้ามาเอามือมาตบๆที่คีย์บอร์ดอย่างแรง พยายามด่าเหมือนเราแต่คำกตแรงแมาก ผมก็บอกผู้ปกครองออทิสติกด้วยกันว่าถ้าวันนั้นผมตีลูกผม หรือปัดมือไปและบอกลูกว่า... อยู่เฉยๆปะกำลังทำงานเนี่ยลูกผมก็คงไม่มีวันนี้ แต่วันนั้นผมเอาลูกมานั่งตักแล้วก็สอน 7 วันนะลูกสามารถพิมพ์ เวิร์ดจูปาได้และรู้วิธีการกดอย่างถูกต้อง นี่คือการให้โอกาส ผู้ปกครองต้องเป็นนักให้โอกาสกับลูกเห็นอะไรที่ลูกสนใจและมันคือการเรียนรู้ต้องทำ และต้องทำเป็นนิสัยหรือเป็นบุคลิกประจำตัว เพราะฉะนั้น เวลาผมเจอเด็กออทิสติกที่ไหนผมพยายามให้โอกาสกับเด็กตลอด

วิธีการพัฒนา มีผู้ปกครองเด็กออทิสติกแชร์ประสบการณ์ร่วมกับระหว่างผู้ปกครอง เช่น แม่ พ่อมือใหม่กับพ่อแม่ที่มีประสบการณ์ในการดูแลเด็กออทิสติกมาแชร์ประสบการณ์ร่วมกัน ได้ผลค่อนข้างชัดเจน สนุกมาก กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และใส่กระบวนการกลุ่มลงไป เช่น ผมไปถามผู้ปกครองออทิสติกคนหนึ่งว่าพี่ทำอะไรให้ลูกผูกเข็กรองเท้าได้เราเคยเรียนรู้เรื่องการวิเคราะห์งานมาเนี่ยมันคนละเรื่องกันเลยทีเดียวกับที่เขาทำให้ดู การเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้ปกครองที่มีประสบการณ์ก็น่าสนใจ

ขอเพิ่มเติมในเรื่องทักษะเกี่ยวกับศิลปะหรือเทคโนโลยี ของพ่อแม่เป็นศิลปะ เช่น พ่อแม่พาลูกไปห้างและลูกลงไปกรีดกลางห้าง พ่อแม่ที่มีศิลปะย่อมทำได้ดีกว่าพ่อแม่ที่ไม่มีศิลปะ ต้องมีการฝึกจนเกิดความชำนาญ และประยุกต์ใช้เทคนิคกับเด็กได้อย่างเหมาะสม และในปัจจุบันนี้เรื่องการใช้นวัตกรรมก็น่าสนใจ การใช้นวัตกรรมในการกระตุ้นการเรียนรู้ของลูก ผมเคยจัดการอบรมผู้ปกครองเด็กออทิสติกในการใช้แท็บเล็ตโดยใช้แอปพลิเคชันที่มูลนิธิพัฒนาขึ้นมา มีตัวอย่างที่ผมประทับใจคือผู้ปกครองออทิสติกที่เป็นแม่ค้าขายผักในตลาดไม่เคยรู้จักแท็บเล็ตแต่ตอนนี้เค้าสามารถใช้แท็บเล็ตในการสอนลูก และสื่อสารกับลูก ทักษะในใช้นวัตกรรมในการกระตุ้นพัฒนาการ

2. นางสาวอารยา แดงแสง ประธานชมรมผู้ปกครองบุคคลออทิสติก จังหวัดชลบุรี

ได้รับรางวัลผู้ทำครูประโยชน์แก่เด็กออทิสติก ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2557 ณ ชมรมผู้ปกครองบุคคลออทิสติกจังหวัดชลบุรีและเก็บข้อมูลเพิ่มเติมบางประเด็นโดยทางโทรศัพท์ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสัมภาษณ์ สามารถสรุปในภาพรวมได้ดังนี้ ด้าน ทักษะ ผู้ปกครองต้องร่วมมือกับครูฝึกทักษะด้านต่างๆ และนำเสนอแนะต่างๆ ที่ครูแนะนำไปทำที่บ้านอย่างต่อเนื่อง ความรู้-ใช้คะผู้ปกครองต้องมีความรู้ในเทคนิคต่างๆ เพื่อปรับพฤติกรรมและคนในครอบครัวต้องปฏิบัติในแนวเดียวกัน อัฒมโนทัศน์ ทศนคติ ผู้ปกครองต้องยอมรับก่อนว่าลูกมีความบกพร่องและหาแนวทางเพื่อแก้ไขรวมทั้งคนในครอบครัวต้องช่วยกันแก้ไข ค่านิยม สังคมปัจจุบันรู้จัก และยอมรับออทิสติก มากขึ้นและมีหลายหน่วยงานที่เข้ามาช่วยเหลือเรื่องการบำบัดและการพัฒนาคุณภาพชีวิต ภาพลักษณ์ เป็นผู้นำที่แท้จริง เห็นผลงานเป็นที่ยอมรับของสมาชิกและเครือข่าย แรงจูงใจ คิดเชิงบวก ไม่คิดว่ามีลูกเป็นออทิสติกแล้วเป็นภาระให้คิดว่าเป็นการสร้างความอดทนให้กับพ่อแม่ ลูกทำให้พ่อแม่ได้สร้างบุญอันยิ่งใหญ่ที่ได้มีโอกาสฝึกลูกตัวเองและลูกเพื่อนให้มีพัฒนาการที่ขึ้นตามลำดับ บุคลิกประจำตัว จิตสาธารณะ พุดจริง ทำจริง ทำได้ คิดเร็ว ทำเร็ว

ตาราง 3 ผลการสรุปปัญหาที่พบสมรรถนะและวิธีการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก จากการศึกษาข้อมูลโดยใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ (Interview) ของผู้ปกครองที่มีการปฏิบัติเป็นเลิศ (Best Practice)

สมรรถนะ	วิธีการพัฒนา
1. สมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกในด้านทักษะ คือ	1. การมีส่วนร่วมกับครู
1.1 ทักษะความสนใจ (Attention)	2. การประชุมเชิงปฏิบัติการ
1.2 ทักษะการเพิ่มสมาธิเป็นส่วนหนึ่งของการปรับพฤติกรรม	3. การสอนงาน
1.3 ทักษะการเลียนแบบ	4. การสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญ
1.4 ทักษะจินตนาการ เช่น การพัฒนาเด็กออทิสติกแบบองค์รวม (Floor time) ต้องใช้จินตนาการเป็นหลัก	5. กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ตาราง 3 (ต่อ)

สมรรถนะ	วิธีการพัฒนา
1.5 ทักษะการบูรณาการการรับรู้ความรู้สึก (SI)	
1.6 ทักษะทางสังคม	
1.7 ทักษะทางการพูดและการสื่อสาร	
1.8 ทักษะการเรียนรู้เน้น การสังเกต การจับคู่ เป็นพื้นฐานพื้นฐานของการสื่อสารและการเรียนรู้	
1.9 ทักษะเรื่องการสอนการช่วยเหลือตนเอง (ADL)	
2. สมรรถนะด้านความรู้ผู้ปกครองเด็ก	
ออบทิสติก	
2.1 เทคนิคการปรับพฤติกรรม	
2.2 คนในครอบครัวต้องปฏิบัติในแนวเดียวกัน	
2.3 ทักษะความสนใจ (Attention)	
2.4 ทักษะการปรับสมาธิเป็นส่วนหนึ่งของการปรับพฤติกรรม	
2.5 ทักษะการเลียนแบบ	
2.6 ทักษะจินตนาการ เช่น เทคนิค Floor time ต้องใช้จินตนาการเป็นหลัก	
2.7 ทักษะการบูรณาการการรับรู้ความรู้สึก (SI)	
2.8 ทักษะทางสังคม	
2.9 ทักษะทางการพูดและการสื่อสาร	

ตาราง 3 (ต่อ)

สมรรถนะ	วิธีการพัฒนา
2.10 ทักษะการเรียนรู้เน้น การสังเกต การจับคู่ เป็นพื้นเป็นพื้นฐานของการสื่อสารและการเรียนรู้	
2.11 ทักษะเรื่องการสอนการช่วยเหลือตนเอง (ADL)	
3. สมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกในด้าน	
3.1 ด้านอัตมโนทัศน์มี 3 ส่วน คือ	
3.1.1 ความคิดในเชิงบวกให้กับผู้ปกครอง	
3.1.2 ความเชื่อมั่นในศักยภาพของลูก	
3.1.3 ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง	
3.2 สมรรถนะในด้านค่านิยม	
3.2.1 การมีส่วนร่วมกับครูหรือผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาเด็กออทิสติก	
3.2.2 สังคมยอมรับออทิสติก	
3.2.3 หลายหน่วยงานที่เข้ามาช่วยเหลือเรื่องการบำบัด	
3.2.4 การพัฒนาคุณภาพชีวิต	
3.3 สมรรถนะผู้ปกครองเด็กออทิสติกในเรื่องภาพลักษณ์ในเรื่อง	
3.3.1 ความมั่นใจในตนเอง	
3.3.2 การลงมือปฏิบัติกรปรับพฤติกรรม เพื่อให้เด็กฟังคำสั่งเข้าใจ	

ตาราง 3 (ต่อ)

สมรรถนะ	วิธีการพัฒนา
3.3.3 ยอมรับก่อนว่าลูกมีความ บกพร่อง	
3.3.4 การลงมือปฏิบัติกรรรมร่วมกับ คนในครอบครัว	
4. สมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติก ในเรื่องแรงจูงใจ	
4.1 การสร้างกำลังใจให้กับตนเองของ ผู้ปกครอง	
4.2 การมีส่วนร่วมกับครูในกิจกรรมใน ห้องเรียน	
4.3 การเสริมพลัง (empowerment)	
4.4 แรงบันดาลใจ (inspiration)	
4.5 แรงจูงใจ(Motive)	
5. สมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติก ในด้านบุคลิกลักษณะประจำตัวคือ	
5.1 อุดทน	
5.2 อบอุ่น	
5.3 เอาใจใส่	
5.4. โอกาส	
5.4 จิตสาธารณะ	
5.5 พยายามสู่ความสำเร็จ	

ตาราง 4 เปรียบเทียบความเหมือนและความต่างสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกจากการศึกษาเอกสารการสำรวจและการสัมภาษณ์จากผู้ปกครองที่มีการปฏิบัติเป็นเลิศ (Best Practice)

ความเหมือน	ความต่าง
<p>1. สมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกในด้านทักษะคือ</p> <p>1.1 การปรับพฤติกรรม</p> <p>1.2 การสื่อสารทางสังคม</p> <p>1.3 การกระตุ้นกระบวนการผสมผสานการรับรู้ความรู้สึก (SI)</p>	<p>1. สมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกในด้านทักษะคือ</p> <p>1.1 ทักษะความสนใจ(Attention)</p> <p>1.2 ทักษะการเลียนแบบ</p> <p>1.3 ทักษะจินตนาการ เช่น เทคนิค Floor time ต้องใช้จินตนาการเป็นหลัก</p> <p>1.4 ทักษะการเรียนรู้เน้น การสังเกต การจับคู่ เป็นพื้นฐานพื้นฐานของการสื่อสารและการเรียนรู้</p> <p>1.5 ทักษะเรื่องการสอนการช่วยเหลือตนเอง (ADL)</p> <p>1.6 การมีส่วนร่วมกับครูในการพัฒนาทักษะ</p> <p>1.7 การควบคุมอารมณ์ของตัวผู้ปกครอง</p> <p>1.8 จิตบำบัด</p>
<p>2. สมรรถนะด้านความรู้ผู้ปกครองเด็กออทิสติก คือ</p> <p>2.1 เทคนิคการปรับพฤติกรรม</p> <p>2.2 เทคนิคการสื่อสารทางสังคม</p> <p>2.3 กระบวนการผสมผสานการรับรู้ความรู้สึก</p>	<p>2. สมรรถนะด้านความรู้ผู้ปกครองเด็กออทิสติก คือ</p> <p>2.1 ทักษะความสนใจ(Attention)</p> <p>2.2 ทักษะการฝึกสมาธิ</p> <p>2.3 ทักษะการเลียนแบบ</p> <p>2.4 ทักษะจินตนาการ เช่น เทคนิค Floor time ต้องใช้จินตนาการเป็นหลัก</p> <p>2.5 ทักษะการเรียนรู้เน้น การสังเกต การจับคู่ เป็นพื้นฐานพื้นฐานของการสื่อสารและการเรียนรู้</p>

ตาราง 4 (ต่อ)

ความเหมือน	ความต่าง
	2.6 ทักษะเรื่องการสอนการช่วยเหลือตนเอง (ADL)
	2.7 ความรู้เกี่ยวกับปัญหาพฤติกรรมของเด็กออทิสติก
	2.8 การปฏิสัมพันธ์
	2.9 ความพร้อมทางวิชาการ
	2.10 การดูแลเด็กออทิสติก
	2.11 การมีส่วนร่วมกับครู
3. สมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกในด้านอัตมโนทัศน์มี 3 ส่วน คือ	3. สมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกในด้านอัตมโนทัศน์มี 3 ส่วน คือ
3.1 สมรรถนะด้านทัศนคติของผู้ปกครองเด็กออทิสติกคือ การพัฒนาทัศนคติต่อการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกพฤติกรรมด้านบวก	3.1 สมรรถนะด้านทัศนคติของผู้ปกครองเด็กออทิสติกคือ
	3.1.1 ความเชื่อมั่นในศักยภาพของลูก
	3.1.2 ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง
	3.1.3 ความเข้มแข็งของครอบครัว
3.2 สมรรถนะในด้านค่านิยมในการมีส่วนร่วมกับครูหรือผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาเด็กออทิสติก	3.2 สมรรถนะในด้านค่านิยม
	3.2.1 สังคมยอมรับออทิสติก
	3.2.2 หลายหน่วยงานที่เข้ามาช่วยเหลือเรื่องการบำบัด
	3.2.3 การพัฒนาคุณภาพชีวิต
3.3 สมรรถนะผู้ปกครองเด็กออทิสติกในเรื่องภาพลักษณ์ในเรื่อง ยอมรับก่อนว่าลูกมีความบกพร่อง	3.3 สมรรถนะผู้ปกครองเด็กออทิสติกในเรื่องภาพลักษณ์ของตนเองในเรื่อง
	3.3.1 ความมั่นใจในการปรับพฤติกรรมเพื่อให้เด็กฟังคำสั่งเข้า
	3.3.2 การลงมือปรับพฤติกรรมร่วมกับคนในครอบครัว

ตาราง 4 (ต่อ)

ความเหมือน	ความต่าง
4. สมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกในเรื่องแรงจูงใจ เรื่องการสร้างกำลังใจให้กับตนเองของผู้ปกครองและแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมกับครู	4. สมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกในเรื่องการสร้างแรงจูงใจ 4.1 การเสริมพลัง (empowerment) 4.2 แรงบันดาลใจ (inspiration) 4.3 แรงจูงใจ(Motive)
5. สมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกในด้านบุคลิกลักษณะประจำตัวคือ อดทนและเอาใจใส่การดูแลที่ดี	5. สมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกในด้านบุคลิกลักษณะประจำตัวคือ 5.1 ความพยายามสู่ความสำเร็จ 5.2 จิตสาธารณะ 5.3 สร้างความอบอุ่นโดยการมีสุขภาพจิตที่ดี 5.4 การมีสัมพันธภาพที่ดีให้โอกาส

จากตาราง 4 แสดงการเปรียบเทียบสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก พบว่าเหมือนกัน 10 รายการและมีสมรรถนะที่ต้องการจำเป็นต่างกัน 34 รายการ โดยพบสมรรถนะที่เหมือนกัน 5 ด้าน คือ ทักษะและความรู้ ในเรื่อง ปรับพฤติกรรม การสื่อสารทางสังคม การกระตุ้นกระบวนการผสมผสานการรับรู้รู้สึก(SI) การพัฒนาทัศนคติด้านบวก การมีส่วนร่วมร่วมกับครูหรือผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาเด็กออทิสติก ความมั่นใจและการยอมรับก่อนว่าลูกมีความบกพร่อง การสร้างกำลังใจให้กับตนเองของผู้ปกครอง ความอดทน สร้างความอบอุ่นโดยการมีสุขภาพจิตที่ดี การมีสัมพันธภาพที่ดีให้โอกาส การดูแลเอาใจใส่

ตาราง 5 การตรวจสอบวิธีการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็ก
 ออกทิสติกจากการศึกษาเอกสารการสำรวจและการสัมภาษณ์จากผู้ปกครอง
 ที่มีการปฏิบัติเป็นเลิศ (Best Practice)

สมรรถนะ	แหล่งที่มา		
	เอกสาร	สำรวจ	สัมภาษณ์
1. การประชุมเชิงปฏิบัติการ	✓	✓	✓
2. การมีส่วนร่วมกับผู้เชี่ยวชาญหรือครู	✓	✓	✓
3. การสอนงาน	✓	✓	✓
4. การสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญหรือหน่วยงาน	✓	✓	✓
5. การเยี่ยมบ้าน	✓	✓	
6. การเรียนรู้ด้วยตนเอง	✓		✓
7. การดูจากวิดีโอ	✓		✓
8. การฝึกอบรม	✓		✓

จากตาราง 5 แสดงการตรวจสอบวิธีการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก จากการศึกษาดูเอกสารการสำรวจและการสัมภาษณ์พบว่าวิธีการพัฒนาสมรรถนะจำนวน 8 รายการโดยมีวิธีการพัฒนาสมรรถนะที่เหมือนกันทั้ง 3 แหล่งที่มา จำนวน 4 รายการ คือ การประชุมเชิงปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมกับผู้เชี่ยวชาญหรือครู การสอนงาน การสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญหรือหน่วยงาน มีวิธีการพัฒนาสมรรถนะที่เหมือนกัน 2 คือ การเยี่ยมบ้าน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การดูจากวิดีโอ การฝึกอบรม

ตาราง 6 สรุปผลสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก
จากการศึกษาเอกสารการสำรวจและการสัมภาษณ์จากผู้ปกครองที่มีการปฏิบัติ
เป็นเลิศ (Best Practice)

สมรรถนะที่ต้องการจำเป็น	วิธีการพัฒนา
<p>1. สมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกในด้านทักษะ คือ</p> <p>1.1 การปรับพฤติกรรม</p> <p>1.2 การสื่อสารทางสังคม</p> <p>1.3 การกระตุ้นกระบวนการผสมผสานการรับรู้ความรู้สึก (SI)</p>	<p>1. การประชุมเชิงปฏิบัติการ</p> <p>2. การสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญหรือหน่วยงาน</p> <p>3. การสอนงาน</p> <p>4. การมีส่วนร่วมกับผู้เชี่ยวชาญหรือครู</p>
<p>2. สมรรถนะด้านความรู้ผู้ปกครองเด็กออทิสติก คือ</p> <p>2.1 กระบวนการผสมผสานการรับรู้ความรู้สึก</p> <p>2.2 เทคนิคการปรับพฤติกรรม</p> <p>2.3 การสื่อสารทางสังคม</p>	
<p>3. สมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกในด้านอัตมโนทัศน์มี 3 ส่วน คือ</p> <p>3.1 สมรรถนะด้านทัศนคติของผู้ปกครองเด็กออทิสติกคือ การพัฒนาทัศนคติต่อการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกพฤติกรรมด้านบวก</p> <p>3.2 สมรรถนะในด้านค่านิยมในการมีส่วนร่วมกับครูหรือผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาเด็กออทิสติก</p> <p>3.3 สมรรถนะผู้ปกครองเด็กออทิสติกในเรื่องภาพลักษณ์ในเรื่องการยอมรับก่อนว่าลูกมีความบกพร่อง</p>	

ตาราง 6 (ต่อ)

สมรรถนะที่ต้องการจำเป็น	วิธีการพัฒนา
4. สมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกในเรื่องแรงจูงใจ เรื่องการสร้างกำลังใจให้กับตนเองของผู้ปกครองและแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมร่วมกับครู	
5. สมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกในด้านบุคลิกลักษณะประจำตัวคือ อุดทนและเอาใจใส่การดูแลที่ดี	

จากตาราง 6 ทำให้เห็นสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกมี 5 จำแนกเป็นรายด้านแสดงได้ ดังนี้

1. สมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกในด้านทักษะ มี 3 องค์ประกอบ คือ การปรับพฤติกรรม การสื่อสารทางสังคม การกระตุ้นกระบวนการผสมผสานการรับรู้สัมผัส (SI)
2. สมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกในด้านความรู้ มี 3 องค์ประกอบ คือ กระบวนการผสมผสานการรับรู้สัมผัส เทคนิคการปรับพฤติกรรม การสื่อสารทางสังคม
3. สมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกในด้านทัศนคติ มี 3 องค์ประกอบ คือ ด้านทัศนคติของผู้ปกครองเด็กออทิสติกคือ การพัฒนาทัศนคติด้านบวก สมรรถนะในด้านค่านิยมในการมีส่วนร่วมร่วมกับครูหรือผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาเด็กออทิสติก สมรรถนะผู้ปกครองเด็กออทิสติกในเรื่องภาพลักษณ์การยอมรับก่อนว่าลูกมีความบกพร่อง
4. สมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกในด้าน แรงจูงใจ มี 2 องค์ประกอบ คือ การสร้างกำลังใจให้กับตนเองของผู้ปกครองและแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมร่วมกับครู
5. สมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกในด้านบุคลิกลักษณะประจำตัว มี 2 องค์ประกอบ คือ ความอดทนและเอาใจใส่การดูแลที่ดี

วิธีการพัฒนาสมรรถนะผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกมี 4 วิธี ได้แก่

- 1) การประชุมเชิงปฏิบัติการ
- 2) การสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญ
- 3) การสอนงาน
- 4) การมีส่วนร่วมกับผู้เชี่ยวชาญหรือครู

ในส่วนต่อไปผู้วิจัยจะนำผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลมาสร้างและหาคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาศมรรณะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกแล้วนำรูปแบบไปดำเนินการทดลองกับผู้ปกครองเด็กออทิสติกในศูนย์การศึกษาพิเศษ และขั้นตอนสุดท้าย คือ การประเมินผลของรูปแบบที่ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการศึกษาในขั้นตอนที่ 4 ต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 ผลการสร้างรูปแบบการพัฒนาศมรรณะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก

ผลการสร้างรูปแบบพัฒนาศมรรณะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาการพัฒนาศมรรณะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกจากผลการศึกษาเอกสาร การสำรวจ การสัมภาษณ์จากผู้ปกครองที่มีการปฏิบัติเป็นเลิศ(Best Practice)โดยนำมาयर่างรูปแบบการพัฒนาศมรรณะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกจากนั้นผู้วิจัยนำร่างรูปแบบชุดฝึกอบรมการพัฒนาศมรรณะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกนำเสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญโดยใช้เทคนิคการสนทนากลุ่ม เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงต่อไป

ในส่วนนี้ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ชั้น ได้แก่ ชั้น 1 ผลการयर่างรูปแบบชุดฝึกอบรม 2 ผลการตรวจสอบรูปแบบชุดฝึกอบรมโดยมีรายละเอียดในแต่ละชั้นดังนี้

ชั้น 1 ผลการयर่างรูปแบบชุดฝึกอบรมการพัฒนาศมรรณะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก

ชั้น 1.1 ผลการयर่างรูปแบบการพัฒนาศมรรณะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก

การสร้างโครงสร้างรูปแบบการพัฒนาศมรรณะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลก่อนयर่างรูปแบบ

ผู้วิจัยกำหนดโครงสร้าง/องค์ประกอบของรูปแบบฯ ที่จะได้สร้างขึ้นมี องค์ประกอบคือชื่อของรูปแบบ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ เป้าหมายของรูปแบบ กระบวนการใช้รูปแบบ การประเมินผลผู้ใช้รูปแบบ เงื่อนไขความสำเร็จและเมื่อนำข้อมูลจากการสังเคราะห์ในขั้นตอนที่ 1 มาดำเนินการयर่างประกอบสามารถอธิบายรายละเอียดของการयर่างได้ดังนี้

1. **ชื่อ** รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก

2. **หลักการของรูปแบบ** หลักการของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกประกอบด้วย 1) ปรับตนเอง 2) ปรับวิธีการดูแลเด็กออทิสติก 3) ปรับพฤติกรรมเด็กอย่างเหมาะสม นวัตกรรมมาจากแนวคิด ทฤษฎี และสภาพปัญหาที่สำคัญคือ

2.1 **ทฤษฎีการพัฒนาสมรรถนะ** โดยผลักดันให้ผู้ปกครองเด็กออทิสติกได้พัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกตามเกณฑ์ที่กำหนดในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกให้มีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่พึงประสงค์มีองค์ประกอบ 5 ด้านตามทฤษฎีแนวคิดของเดวิด ซี แมคเคอร์แลนด์ (David C. McClelland, 1978) ได้แก่

2.1.1 ทักษะ (Skills) คือ การปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ได้ถูกต้อง เหมาะสม และฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่องจนเกิดความชำนาญ

2.1.2 ความรู้ (Knowledge) คือ ความรู้และเข้าใจเด็กออทิสติก ความรู้เรื่องปัญหาพฤติกรรม และการจัดการกับปัญหาพฤติกรรมและการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมให้กับเด็กออทิสติกเฉพาะบุคคล

2.1.3 อัตมโนทัศน์ (Self-concept) คือ ทักษะคติ ค่านิยมและภาพลักษณ์ของตนเอง ในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกของผู้ปกครอง

2.1.4 แรงจูงใจ (Motive) คือ แรงจูงใจหรือแรงขับภายในพัฒนาควบคู่ไปกับทักษะคติ ค่านิยม และความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมให้กับเด็กออทิสติก

2.1.5 บุคลิกประจำตัว (Trait) คือ บุคลิกลักษณะประจำตัวของผู้ปกครองที่แสดงออกอย่างต่อเนื่องและเหมาะสมในการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมให้กับเด็กออทิสติก

2.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ผู้ใหญ่

ทฤษฎีการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่สมัยใหม่ (Modern Adult Learning Theory) ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

2.2.1 ความต้องการและความสนใจ (Need and Interests) ผู้ปกครองเด็กออทิสติกมีให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี เพราะเรียนรู้นั้นตรงกับความต้องการและความสนใจ

2.2.2 สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตผู้ใหญ่ (Life Situations) การเรียนรู้ของผู้ใหญ่จะได้ผลดีถ้าหากถือเอาตัวผู้ใหญ่เป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอน (Life-Centered)

2.2.3 การวิเคราะห์ประสบการณ์ (Analysis of Experience) เนื่องจากประสบการณ์เป็นแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณค่ามากที่สุดสำหรับผู้ใหญ่ วิธีการหลักสำคัญการศึกษาผู้ใหญ่ ก็คือการวิเคราะห์ประสบการณ์ของผู้ใหญ่แต่ละคนอย่างละเอียดว่า มีส่วนไหนของประสบการณ์ที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้บ้าง แล้วจึงหาทางนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

2.2.4 ผู้ใหญ่ต้องการเป็นผู้นำตนเอง (Self Directing) ความต้องการที่อยู่ในส่วนลึกของผู้ใหญ่ก็คือ การมีความรู้สึกต้องการที่จะสามารถนำตนเองได้

2.2.5 ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) ความแตกต่างระหว่างบุคคล การสอนนักศึกษาผู้ใหญ่จะต้องจัดเตรียมการในด้านนี้อย่างดีพอ รูปแบบของการเรียนการสอน (Style) เวลาที่ได้ทำการสอน สถานที่สอนและประการสำคัญคือ ความสามารถในการเรียนรู้ในแต่ละขั้นของผู้ใหญ่ย่อมเป็นไปตามความสามารถของผู้ใหญ่แต่ละคน (Pace of Learning)

2.3 ทฤษฎีการปรับพฤติกรรมในเด็กออทิสติก

วิธีในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจากการสังเกตอย่างมีเหตุมีผล ช่วยเหลือบุคคลในการพัฒนาความสามารถ ในโปรแกรมการแทรกแซงพฤติกรรมอย่างเข้มข้นสำหรับเด็กกลุ่มอาการออทิสซึม มีทฤษฎีพฤติกรรมวิเคราะห์ประยุกต์ (ABA) แบบฉบับของกลุ่มกรรมวิธีนี้รวมการใช้ของ “คำสั่งตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมแยกย่อย” แต่ไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะ วิธีของการออกคำสั่งบางที่เรียกว่า “แบบ ABC” ที่ซึ่งทุกๆ “ตัวอย่าง” หรือ กิจกรรม ที่ให้กับเด็กให้ทำให้สำเร็จ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน

1. A = ข้อเรียกร้องหรือคำสั่งให้เด็กแสดงการกระทำ
2. B = ปฏิกริยาตอบสนองของเด็ก ซึ่งรวมทุกอย่างทั้ง ที่สำเร็จ, ที่ไม่ให้ความร่วมมือ และที่ไม่ตอบสนองเลย
3. C = สิ่งที่มาจากการตอบสนองของเด็ก คือการตอบสนองกลับของผู้บำบัด รวมถึงแต่การตอบสนองด้วยการเสริมแรงเชิงบวกมากๆ, คำชมเล็กน้อยหรือปฏิกริยาตอบสนอง (เช่น “ผิด”)

2.4 ทฤษฎีการพัฒนาระบบการผสมผสานการรับรู้สัมผัสในเด็กออทิสติก

ระบบการรับรู้สัมผัสพื้นฐาน 3 ระบบ คือ ระบบการทรงตัว การรับรู้สัมผัสที่กล้ามเนื้อ เอ็นและข้อต่อ และระบบการรับสัมผัส

1. ระบบการทรงตัว (Vestibular System) ระบบนี้มีอวัยวะการรับรู้สัมผัสอยู่ในหูชั้นใน จะทำงานทันทีที่ศีรษะมีการเปลี่ยนแปลงไปจากแนวกลางลำตัว ส่งผลให้ร่างกายสามารถรักษาสถิต ไม่ล้มลงเมื่อมีการเคลื่อนไหว คนที่มีปัญหาในระบบนี้ อาจแสดงออกโดยการ

แสดงอาการกลัวเมื่อต้องมีการเคลื่อนไหวอยู่บนพื้นที่ไม่ราบเรียบ โยกเยก สูงจากพื้น ทำให้มีลักษณะการเคลื่อนไหวที่งุ่มง่าม ไม่คล่องแคล่วสมวัย ไม่ชอบปีนป่ายหรือขึ้นลงบันได หรือในบางคนจะมีลักษณะกระตุ้นตัวเอง คือ ชอบหมุนตัวเอง มีการเคลื่อนไหวตลอดเวลา อยู่ไม่นิ่ง เป็นต้น

2. ระบบการรับรู้ความรู้สึกที่กล้ามเนื้อ เอ็น และข้อต่อ (Proprioceptive System) ระบบนี้มีอวัยวะรับรู้ความรู้สึกอยู่ที่กล้ามเนื้อ เอ็นและข้อต่อทั่วร่างกาย ซึ่งจะทำงานทันทีที่ข้อต่อถูกกระทบเข้าหากันหรือถูกดึงออกจากกัน ส่งผลให้เรารับรู้ตำแหน่งส่วนต่างๆของร่างกาย และทราบถึงทิศทางและความเร็วของการเคลื่อนไหวของแขนขาได้ดี คนที่มีปัญหาในระบบนี้ มักแสดงพฤติกรรม หกล้มบ่อย มีความยากลำบากในการใช้มือ ไม่สามารถกะแรงที่ต้องใช้ในกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม เช่น เขียนหนังสือด้วยแรงกดที่มากเกินไปจนกระดาษทะลุ หรือเขียนเส้นบางมากจนเกินไป

3. ระบบการรับสัมผัส (Tactile System) ระบบนี้มีอวัยวะในการรับรู้ความรู้สึกสัมผัสทั่วร่างกาย เพื่อรับรู้ความรู้สึกสัมผัส เจ็บ ร้อน เย็น แรกกด ซึ่งคนที่มีปัญหาในระบบนี้ สามารถสังเกตได้จากการพฤติกรรมเดินเขย่งปลายเท้า การรับประทานอาหารแบบซ้าๆ มีความยากลำบากในการปรับตัวเข้ากับคนแปลกหน้า เปลี่ยนแปลงยาก ไม่ชอบใส่เสื้อผ้าใหม่ๆ ทำให้น่าไปสู่พฤติกรรมแยกตัว หันเหความสนใจง่าย พัฒนาการของการใช้มือล่าช้ากว่าวัย เป็นต้น

2.5 สภาพปัญหาของผู้ปกครองเด็กออทิสติก ผู้ปกครองเด็กออทิสติก จากการสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม และการสังเกตพฤติกรรมพบสภาพปัญหา 5 ด้าน ดังนี้

2.5.1 ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กออทิสติก

2.5.2 การจัดการกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กออทิสติกอย่างไม่เหมาะสม

ขาดทักษะ

2.5.3 ทศนคติที่ไม่ดี คิดลบ มีความเครียดและวิตกกังวลเมื่อต้องดูแลเด็กออทิสติกที่มีปัญหาพฤติกรรมตลอดเวลา

2.5.4 ขาดแรงจูงใจ ไม่กล้า และไม่รู้จักวิธีการฟื้นฟู เกิดความท้อแท้หมดกำลังใจในการมีส่วนร่วมกับครูในการพัฒนาเด็กออทิสติก

2.5.5 บุคลิก ขาดความอดทน และขาดการดูแลเอาใจใส่เด็กอย่างต่อเนื่องเหมาะสมปัญหาของเด็ก

3. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ การพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาสมรรถนะผู้ปกครองเด็กออทิสติกใน 5 ด้าน คือ ความรู้ ทักษะ ทศนคติ แรงจูงใจ และบุคลิกประจำตัว ให้สามารถปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก 5 ทักษะ คือ

ทักษะการเคลื่อนไหว ทักษะการรับรู้และการใช้ภาษา ทักษะอารมณ์และสังคม ทักษะการช่วยเหลือตนเอง ทักษะกล้ามเนื้อเล็กและสติปัญญา ให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการเรียนรู้

4. เป้าหมายของรูปแบบ มุ่งการแก้ปัญหาสมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกให้สามารถปรับพฤติกรรมตนเองให้เหมาะสมกับการเป็นผู้ปกครองที่เป็นผู้ช่วยสอนและสอนเพิ่มเติมเองได้ถูกต้องตามแผนการสอนของ ครูผู้สอนในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกเพื่อให้เด็กออทิสติกมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมซึ่งเป็นนวัตกรรมของศูนย์การศึกษาพิเศษในประเทศไทยในการพัฒนาสมรรถนะผู้ปกครองเด็กออทิสติก โดยเป้าหมายของรูปแบบแบ่งออกเป็น 3 ระยะคือ

เป้าหมายระยะที่ 1 เป็นเวลา 1 เดือน เพื่อปรับตนเองของผู้ปกครองในทักษะในการแก้ปัญหาของตนเองและพฤติกรรมของเด็กที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมอาการของโรค คือ พฤติกรรม ชน ไม่อยู่นิ่ง ไม่มองหน้า ไม่สบตา ให้ผู้ปกครองและเด็กออทิสติกได้ปรับตัวเองในการทำขั้นพื้นฐาน มุ่งประเด็นไปสู่การแก้ปัญหาพฤติกรรมพื้นฐานของเด็กออทิสติกโดยเน้นให้ผู้ปกครองการร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญหรือครูในการกระตุ้นกระบวนการผสมผสานการรับรู้สัมผัส (SI) ในขั้นนี้อาจต้องปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เมื่อเด็กออทิสติกเกิดการต่อต้านรุนแรง เช่น กรีดร้อง โวยวาย ไม่ยอมทำตามคำสั่ง โดยให้ผู้ปกครองสามารถมีส่วนร่วมกับครูโดยครูเป็นผู้นำการปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในแต่ละครั้งและให้ผู้ปกครองเป็นผู้ช่วยในการปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็กออทิสติก

เป้าหมายระยะที่ 2 เพื่อให้ผู้ปกครองปรับวิธีการดูแลเด็กออทิสติกสามารถเริ่มต้นจัดการปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ได้โดยผู้เชี่ยวชาญหรือครูคอยกำกับ อยู่ห่างๆผู้ปกครองต้องอยู่ร่วมในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนในทักษะ 5 ด้าน คือ 1) การพัฒนาทักษะเคลื่อนไหว 2) การพัฒนาทักษะการรับรู้ภาษาและการใช้ภาษา 3) การพัฒนาทักษะอารมณ์สังคม 4) การพัฒนาทักษะการช่วยเหลือตนเอง 5) ทักษะกล้ามเนื้อเล็กและสติปัญญา

เป้าหมายระยะที่ 3 เพื่อให้ผู้ปกครองมีสมรรถนะในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกได้อย่างเหมาะสมด้วยตนเอง มุ่งพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้และการปรับตัวเด็กออทิสติกให้มีความพร้อมในการเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติ และการพัฒนาผู้ปกครองให้สามารถมีส่วนร่วมกับครูในชั้นเรียนอนุบาลและระดับประคองให้เด็กออทิสติกสามารถปรับตัวและเรียนร่วมกับเพื่อนที่เป็นเด็กปกติได้อย่างเหมาะสม

5. กระบวนการรูปแบบ กระบวนการของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก

5.1 กระบวนการของรูปแบบภาพรวมคือการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกโดยใช้การประชุมเชิงปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง การสอนงาน และการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญ

5.2 กระบวนการดำเนินงานในแต่ละโปรแกรม ประกอบด้วย 3 โปรแกรม คือ 1) โปรแกรมที่ 1 โปรแกรมเริ่มต้น โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการ และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง เป็นกิจกรรมดำเนินการฝึกอบรมให้ผู้ปกครองมีความพร้อมในการมีส่วนร่วมในปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกและการปรับตนเองของผู้ปกครองในด้านทัศนคติ แรงจูงใจในปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกอย่างเหมาะสม 2) โปรแกรมที่ 2 ระยะเวลา โดยการสอนงานให้กับผู้ปกครองเพื่อให้ผู้ปกครองปรับวิธีการดูแลเด็กออทิสติกและให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสมและมีพฤติกรรมที่มีความพร้อมในการเรียนรู้ 3) โปรแกรมที่ 3 ระยะเวลา โดยการสอนสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญเป็นกิจกรรมดำเนินการฝึกอบรมให้ผู้ปกครองสามารถปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกและให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสมและมีพฤติกรรมที่มีความพร้อมในการเรียนรู้ในโรงเรียน

5.3 กระบวนการดำเนินงานในแต่ละวันประกอบด้วย 1) การเล่าสู่กันฟัง 2) การแสดงให้ดู 3) การลงมือทำพร้อมกัน 4) แลกเปลี่ยนเรียนรู้ 5) การสรุปผลการพัฒนาเด็กออทิสติกแต่ละคน

6. การประเมินผล

การประเมินการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกโดยการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล 3 ส่วน ได้แก่

- 6.1 การประเมินสมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกก่อนและหลังการใช้รูปแบบ
- 6.2 การประเมินพัฒนาการของเด็กออทิสติกก่อนและหลังการใช้รูปแบบ
- 6.3 การประเมินผลการใช้รูปแบบ

7. ผู้ใช้รูปแบบ ศูนย์การศึกษาพิเศษ หรือผู้เชี่ยวชาญ หรือครูประจำชั้น

7.1 บทบาทของผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ มีบทบาทเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำและอำนวยความสะดวกร่วมวางแผนการดำเนินงานตามโครงการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกในศูนย์การศึกษาพิเศษรวมถึงการจัดสื่อการเรียนในห้องเรียน

7.2 บทบาทของผู้วิจัย หรือผู้เชี่ยวชาญ หรือ ครูประจำชั้นที่มีความรู้ในการปรับพฤติกรรม เป็นผู้สำรวจปัญหาออกแบบ รูปแบบ กระบวนการ ขั้นตอน วิธีการดำเนินการวิจัย การพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกในศูนย์การศึกษาพิเศษ

7.3 บทบาทของผู้ปกครอง เป็นผู้มีส่วนร่วมในกระบวนการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองและการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกในห้องเรียนศูนย์การศึกษา พิเศษ

7.4 บทบาทของผู้ช่วย(ครูพี่เลี้ยง)เป็นผู้ช่วยนักวิจัยในขั้นตอนการฝึกอบรมก่อน ขณะฝึกอบรมและการลงมือปฏิบัติการการจัดการเรียนรู้แก่เด็กออทิสติกตามหลักสูตร สถานศึกษาร่วมกับผู้ปกครองเด็กออทิสติกในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก

8. เงื่อนไขความสำเร็จ

8.1 ผู้ปกครอง และเด็กออทิสติกต้องเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 4 เดือน อย่างน้อยร้อยละ 90

8.2 จำนวนนักเรียนต่อห้อง จำนวนเด็กออทิสติกต่อห้องจำนวน 5 คน โดยมี ผู้ปกครอง 1: เด็กออทิสติก 1 คน, ผู้เชี่ยวชาญ หรือครูประจำชั้นที่มีความรู้ความชำนาญทั้ง ภาควิชาและปฏิบัติ 1 คน และครูพี่เลี้ยง 2 คน

8.3 สื่อการเรียนรู้ สนามออกกำลังกายหรือ สนามเด็กเล่นที่มีเครื่องเล่นที่ส่งเสริม การกระตุ้นการบูรณาการการรับรู้สัมผัส(SI) เช่น น้ำหมุน ชิงช้า บันได ท่อ กระดานลื่น การขี่ม้า สระว่ายน้ำ ลูกวิ่งไฟฟ้า เบาะฝึก จั๊มบอล สัตว์จำลอง ผลไม้จำลอง ของเล่น

8.4 ช่วงเวลา ใช้รูปแบบ 3 เดือน

ขั้น 1.2 ผลการยกร่างชุดฝึกอบรมการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับ พฤติกรรมเด็กออทิสติก

ในประเด็นนี้ ผู้วิจัยนำรูปแบบข้างต้น มายกร่างชุดฝึกอบรมการพัฒนา สมรรถนะของ ผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกปรากฏรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. หลักการและเหตุผล

ชุดฝึกอบรมการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมเกิด ทักษะ ความรู้ อุตมโนทัศน์ แรงจูงใจ บุคลิกประจำตัวในการ พัฒนาสมรรถนะการปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กออทิสติกการพัฒนาชุดฝึกอบรมการพัฒนา สมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกจึงมีความสำคัญจำเป็นสอดคล้องกับ สภาพปัญหาปัจจุบันที่มุ่งเน้นให้ผู้ปกครองเด็กออทิสติกได้มีส่วนร่วมในการปรับพฤติกรรมเด็ก ออทิสติกให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้สร้างชุดฝึกอบรมการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับ พฤติกรรมเด็กออทิสติกเพื่อพัฒนาผู้ปกครองเด็กออทิสติกในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกให้มี ศักยภาพอันจะส่งผลให้เด็กออทิสติกมีพัฒนาการที่ดีมากขึ้น เด็กออทิสติกอายุต่ำกว่า 5 ปี ที่มี

ปัญหาด้านพฤติกรรมซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ ถ้าได้รับการปรับพฤติกรรมอย่างเหมาะสมจะทำให้เด็กออทิสติกมีพัฒนาที่ดีขึ้น ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กออทิสติกร่วมกับครูจะทำให้เด็กออทิสติกมีพัฒนาการที่เหมาะสมเร็วมากยิ่งขึ้น แต่ผู้ปกครองของเด็กออทิสติกบางคนอายุมาก การศึกษาต่ำกว่าการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขาดความรู้ ความมั่นใจ มีปัญหาเรื่องความเครียดและวิตกกังวล กับปัญหาพฤติกรรมของเด็กออทิสติกที่มักจะ ชน ไม่อยู่นิ่ง ควบคุมตัวเองไม่ได้ ไม่รับรู้และไม่เข้าใจในภาษา ทำให้ผู้ปกครองมีความยากลำบากในการดูแลเด็กออทิสติก ซึ่งผู้ปกครองเด็กออทิสติกประสบปัญหาในการจัดการพฤติกรรมเด็กออทิสติก ขาดความรู้ ความเข้าใจ และปฏิบัติไม่ถูกวิธีต่อเด็ก บ่อยครั้งผู้ปกครองเกิดความเครียดมากจนถึงขั้นตี และทำร้ายเด็กออทิสติก จึงมีความจำเป็นสร้างและพัฒนาชุดฝึกอบรมชุดฝึกอบรมพัฒนาสมรรถนะในการปรับพฤติกรรมของผู้ปกครองเด็กออทิสติกในศูนย์การศึกษาพิเศษเพื่อแก้ปัญหาพฤติกรรมของเด็กออทิสติกให้สามารถมีความพร้อมในการดำเนินชีวิตประจำวันจึงพัฒนาทักษะที่จำเป็นมีเนื้อหาการปรับพฤติกรรมตามกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 ทักษะ ของศูนย์การศึกษาพิเศษ (หลักสูตรสถานศึกษา, 2556) ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อกระบวนการพัฒนาคุณภาพการจัดการฝึกอบรมและการกระตุ้นพัฒนาการ ซึ่งการฝึกอบรมให้บรรลุผลและสามารถแก้ปัญหาพฤติกรรมที่เกิดกับเด็กออทิสติกขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ (นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535 และผการัตน์ พุกกลิ่น, 2549)

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อพัฒนาสมรรถนะผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ในด้านความรู้ ทักษะ ทศนคติ แรงจูงใจ และนิสัยในการพฤติกรรมเด็กออทิสติก

2.2 เพื่อพัฒนาผู้ปกครองเป็นผู้ช่วยครูในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสมและมีความพร้อมในการเรียนรู้

3. กลุ่มเป้าหมาย ผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่มีคุณสมบัติเป็นผู้ปกครองเด็กออทิสติกอายุต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 5 คน และเด็กออทิสติกอายุต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 5 คน

4. ทฤษฎีที่ใช้ ชุดฝึกอบรมที่สร้างขึ้นเน้นการพัฒนาสมรรถนะผู้ปกครองเด็กออทิสติก 5 ด้าน คือ ด้านทักษะ ด้านความรู้ ความสามารถ ด้านทัศนคติ ด้านแรงจูงใจ และด้านพฤติกรรม โดยการประยุกต์แนวคิดของเดวิด ซี แมคเคลแลนด์ (David C. McClelland, 1978) จากนั้นสร้างและพัฒนาชุดฝึกอบรมของรอทเวล และราเบย์ (Rabey, GP., 1980; Rothwell, 1996) และใช้การปรับพฤติกรรมตามของเด็กอทิสติกทฤษฎีของบีเอฟสกินเนอร์ และโลวาาส (B.F. Skinner, 1930; Lovaas, 1987) เพื่อใช้เนื้อหาของสมรรถนะผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกที่ต้องพัฒนา 5 ทักษะมาเป็นเนื้อหาในชุดฝึกอบรมเพื่อการวิเคราะห์สมรรถนะของผู้ปกครองที่สำคัญ

5. โครงสร้างของชุดฝึกอบรม

5.1 ตัวชุดฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นนี้ ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ คือ

5.1.1 สภาพปัญหาและความต้องการของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกในศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7

5.1.2 หลักการของชุดฝึกอบรม ทฤษฎีโดยการประยุกต์แนวคิดของเดวิด ซี แมคเคลแลนด์ (David C. McClelland, 1978) เน้นการพัฒนาสมรรถนะผู้ปกครองเด็กออทิสติก 5 ด้าน คือ ด้านทักษะ ด้านความรู้ ด้านทัศนคติ ด้านแรงจูงใจ และด้านบุคลิกประจำตัว

5.1.3 เป้าหมายของชุดฝึกอบรมเพื่อใช้ในการฝึกอบรมพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติก

5.1.4 จุดมุ่งหมายของชุดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาสมรรถนะการปรับพฤติกรรมของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก

5.1.5 เนื้อหาของชุดฝึกอบรม ประกอบด้วย 3 ระยะเวลา ใช้เวลา 3 เดือน ระยะเวลาเริ่มต้นใช้เวลาการฝึกอบรม ช่วงเวลา 1 เดือน ชุดฝึกอบรมระยะกลางใช้เวลาการฝึกอบรม ช่วงเวลา 1 เดือน และชุดฝึกอบรมระยะก้าวหน้าใช้เวลาการฝึกอบรม ช่วงเวลา 1 เดือน

5.1.6 วิธีการจัดการเรียนรู้ โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการโดยการบรรยาย การสาธิต และการฝึกปฏิบัติ

5.1.7 กิจกรรมการเรียนรู้การฝึกปฏิบัติและกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

5.1.8 สื่อการเรียนรู้

5.1.9 การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

1) เป็นการวัดทางอ้อมคือวัดคุณลักษณะของผู้ปกครองที่ต้องการด้านความรู้ ทักษะ ทัศนคติ แรงจูงใจ และบุคลิกประจำตัว

2) สามารถตรวจสอบการบรรลุจุดมุ่งหมายของชุดฝึกอบรมตามที่วางแผนไว้ล่วงหน้าโดยการสังเกตและการสนทนากลุ่ม

3) สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ และกิจกรรมการเรียนรู้ของเด็กออทิสติก 5 ด้าน คือ 1) การพัฒนาทักษะเคลื่อนไหว 2) การพัฒนาทักษะการรับรู้ภาษาและการใช้ภาษา 3) การพัฒนาทักษะอารมณ์สังคม 4) การพัฒนาทักษะการช่วยเหลือตนเอง 5) ทักษะกล้ามเนื้อเล็ก และสติปัญญา

4) สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงโดยการสังเกตตามตัวแปรที่กำหนดในแต่ละวัน

5) บันทึกลงสมุดบันทึกประจำวัน

6. เอกสารประกอบชุดฝึกอบรม

คู่มือวิทยากร ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น มีดังนี้

ชุดฝึกอบรมพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก เป็นเอกสารเกี่ยวกับการวางแผนเตรียมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละครั้ง ซึ่งชุดฝึกอบรมพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก มี 8 ชุด แต่ละชุดประกอบด้วย

1. ลำดับที่และชื่อของชุดฝึกอบรม
2. เวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม
3. เป้าหมาย
4. จุดประสงค์
5. สาระการเรียนรู้
6. กระบวนการเรียนรู้
7. สื่อ/อุปกรณ์
8. การประเมินผล
9. เอกสารประกอบการฝึกอบรม ใบงานและเฉลยใบงาน

ซึ่งในแต่ละชุดฝึกอบรมจะมีเอกสารที่ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ต่างๆครบถ้วนรวมทั้งเครื่องมือวัดและประเมินผล

7. ระยะเวลาการฝึกอบรม จำนวน 3 เดือน แสดงช่วงเวลาการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการของผู้ปกครองเด็กออทิสติกประกอบด้วย 3 ระยะ คือระยะเริ่มต้น 1 เดือน ระยะกลาง 1 เดือน ระยะก้าวหน้า 1 เดือน

8. ชุดฝึกอบรมประกอบด้วย 3 ระยะ มีเนื้อหาวิชาในการพัฒนา ดังนี้

8.1 ชุดฝึกอบรมพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ในด้านทักษะ การปรับพฤติกรรม การรับรู้และการแสดงออกทางภาษา การบูรณาการการรับ ความรู้สึกและการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อใหญ่

8.2 ชุดฝึกอบรมพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ในด้านความรู้ เรื่อง เทคนิคการปรับพฤติกรรม เทคนิคการฝึกพูด เทคนิคการบูรณาการการรับ ความรู้สึกและการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อใหญ่

8.3 ชุดฝึกอบรมพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ในด้าน อัตมโนทัศน์ ด้าน ทศนคติ ค่านิยม ภาพลักษณ์

8.4 ชุดฝึกอบรมพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ในด้านแรงจูงใจ

8.5 ชุดฝึกอบรมพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ในด้านบุคลิกประจำตัว

9. การใช้รูปแบบเป็นการประชุมเชิงปฏิบัติการ อย่างมีส่วนร่วมกับครูและผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้เทคนิค การสอนงาน การสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญ และการมีส่วนร่วมระหว่างครูกับ ผู้ปกครอง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้

10. วิทยากร นักกิจกรรมบำบัด หรือผู้เชี่ยวชาญในการสอนเด็กออทิสติก

11. ผลการฝึกอบรมที่คาดว่าจะได้รับ

11.1 ผู้ปกครองมีสมรรถนะในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของตนเองและปัญหาของ เด็กออทิสติกได้ด้วยตนเอง

11.2 ผู้ปกครองมีสมรรถนะในการช่วยเหลือครูในระหว่างการเรียนการสอนเด็ก ออทิสติกตามหลักสูตรในชั้นเรียนได้

11.3 เด็กออทิสติกได้รับการพัฒนาทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนจนสามารถมี พฤติกรรมการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม

11.4 ศูนย์การศึกษาพิเศษ ได้รูปแบบการฝึกอบรมผู้ปกครองที่ส่งผลต่อการพัฒนา เด็กออทิสติก

11.5 ผู้เชี่ยวชาญและครูผู้สอนมีแนวทางการฝึกอบรมผู้ปกครองเด็กออทิสติก

ชั้น 2 ผลการตรวจสอบร่างรูปแบบ

ผลการตรวจสอบร่างรูปแบบชุดฝึกอบรวมการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกของผู้เชี่ยวชาญของรูปแบบชุดฝึกอบรวมประเมินโดยการวัดจากประเด็นคำถามจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ปรากฏรายละเอียดโดยสรุปดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยนำเสนอร่างรูปแบบชุดฝึกอบรวมการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกที่จัดทำต่อผู้เชี่ยวชาญด้วยการจัดประชุมสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้มีโอกาสอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเสนอข้อเสนอนั้นๆ ะหว่างกัน อันเป็นการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้เชิงลึกในประเด็นต่างๆ อย่างละเอียด

โดยในการนี้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีคุณสมบัติและมีความเชี่ยวชาญ ประกอบด้วย

1. รศ.ดร.ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายพัฒนาครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. ผศ.ดร.ปกรณ์ ประจัญบาน หัวหน้าภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. ดร.วิเชียร อังรังโสติสกุล อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
4. นางสาวอารีย์ เพลินชัยวานิช ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ ระดับ 9 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ
5. นายสมบัติ ลำคำ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเด็กชูปเปอร์คิดและนักกิจกรรมบำบัด

ในกรณีนี้ ผู้วิจัยจัดประชุมสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญในวันพฤหัสบดีที่ 24 เมษายน 2557 เวลา 09.00 – 12.00 น. ณ ห้องประชุมศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ดำเนินการประชุมสนทนาโดยผู้วิจัยกำหนดประเด็นสำหรับการประเมินและตรวจสอบรูปแบบในด้านความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ ชุดฝึกอบรวม การนำรูปแบบ ชุดฝึกอบรวมและคู่มือไปใช้เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาข้อดีและข้อจำกัดของรูปแบบชุดฝึกอบรวมและคู่มือ และให้ข้อเสนอแนะต่างๆ (ภาคผนวก ค)

ในระหว่างการประชุมสนทนากลุ่มผู้วิจัยได้ขออนุญาตที่ประชุมบันทึกเสียงเกี่ยวกับเนื้อหาสาระต่างๆ เกี่ยวกับการประชุมเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ผลการตรวจสอบร่างรูปแบบชุดฝึกอบรวม สามารถนำเสนอโดยสรุปในรายละเอียดได้ดังนี้

ขั้น 3 การปรับปรุงร่างรูปแบบ

จากผลการประเมินร่างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พบว่าร่างรูปแบบมีความเป็นประโยชน์สามารถนำไปใช้พัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกให้สูงขึ้นและมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริง นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะมีสาระสำคัญโดยสรุปดังนี้

1. รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ควรแก้ไขและปรับปรุงข้อมูล ดังนี้

1.1 เพิ่มสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะผู้ปกครอง ก่อนสร้างรูปแบบและชุดฝึกอบรม

1.2 เพิ่มทฤษฎีการมีส่วนร่วมผู้ปกครองก่อนสร้างรูปแบบและชุดฝึกอบรม

1.3 ปรับสมรรถนะผู้ปกครองให้เด่นชัดมากกว่าคุณลักษณะของเด็กออทิสติก

1.4 สมรรถนะตรงคำว่า Trait ให้ใช้คำในภาษาไทยว่า บุคลิกประจำตัวแทนคำว่านิสัย

1.5 ปรับตรงหลักสูตรและชุดอบรมเป็นโปรแกรมการฝึกอบรม

2. ชุดฝึกอบรมทั้ง 5 ชุดย่อย ควรแก้ไขและปรับปรุงข้อมูล ดังนี้

2.1 คำบางคำยังพิมพ์ผิดควรแก้ไขคำผิดให้ถูกต้อง

2.2 ปรับข้อความที่ใช้ในชุดฝึกอบรมให้เป็นข้อความคงที่เช่นกันทั้งชุดฝึกอบรม เช่น คำว่า “ชุดฝึกอบรม” “เด็กออทิสติก”

ลักษณะเฉพาะของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกที่มีประสิทธิผล

1. รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกเป็นรูปแบบที่ทดลองใช้กับกลุ่มผู้ปกครองที่มารับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ
2. รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกเป็นรูปแบบที่ทดลองใช้กับเด็กออทิสติกที่มีช่วงอายุ 3-5 ปีที่มารับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ

ขั้นตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการปรับพฤติกรรมของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก

การทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการปรับพฤติกรรมของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกในขั้นตอนนี้เป็นการหาคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ซึ่งจะพิจารณาเกี่ยวกับคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะ โดยการเปรียบเทียบก่อนและหลังทดลอง โดยนำรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการปรับพฤติกรรมของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก มาทดลองใช้ในสถานการณ์จริงซึ่งมีรายละเอียดการดำเนินการดังนี้

โปรแกรมที่ 1 เป็นเวลา 1 เดือน เพื่อปรับตนเองของผู้ปกครองในทักษะในการแก้ปัญหาพฤติกรรมเกิดขึ้นจากพฤติกรรมอาการของโรค คือ พฤติกรรม ชน ไม่อยู่นิ่ง ไม่มองหน้า ไม่สบตา ให้ผู้ปกครองและเด็กออทิสติกได้ปรับตัวเองในการทำขั้นพื้นฐานมุ่งประเด็นไปสู่การแก้ปัญหาพฤติกรรมพื้นฐานของเด็กออทิสติกโดยเน้นให้ผู้ปกครองการร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญหรือครูในการกระตุ้นกระบวนการผสมผสานการรับรู้ลึก (SI) ในขั้นนี้อาจต้องปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เมื่อเด็กออทิสติกเกิดการต่อต้านรุนแรง เช่น กรีดร้อง โวยวาย ไม่ยอมทำตามคำสั่ง โดยให้ผู้ปกครองสามารถมีส่วนร่วมกับครู

โปรแกรมที่ 2 เป็นเวลา 1 เดือน เพื่อให้ผู้ปกครองปรับวิธีการดูแลเด็กออทิสติกสามารถเริ่มต้นจัดการปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ได้โดยผู้เชี่ยวชาญหรือครูสอนงานให้กับผู้ปกครองซึ่งอยู่ร่วมในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนในทักษะ 5 ด้าน คือ 1) การพัฒนาทักษะเคลื่อนไหว 2) การพัฒนาทักษะการรับรู้ภาษาและการใช้ภาษา 3) การพัฒนาทักษะอารมณ์สังคม 4) การพัฒนาทักษะการช่วยเหลือตนเอง 5) ทักษะกล้ามเนื้อเล็กและสติปัญญา

โปรแกรมที่ 3 เป็นเวลา 1 เดือน เพื่อให้ผู้ปกครองมีสมรรถนะในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกได้อย่างเหมาะสมด้วยตนเอง โดยการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อมุ่งพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้และการปรับตัวเด็กออทิสติกให้มีความพร้อมในการเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติ และการ

พัฒนาผู้ประกอบการให้สามารถมีส่วนร่วมกับครูในชั้นเรียนอนุบาลและระดับประถมให้เด็กออทิสติกสามารถปรับตัวและเรียนร่วมกับเพื่อนที่เป็นเด็กปกติได้อย่างเหมาะสม

1. การออกแบบการฝึกอบรม

1.1 เลือกศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก เป็นสถานที่ทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก เป็นระยะเวลา 3 เดือน

1.2 ติดต่อขอความร่วมมือกับผู้เข้าร่วมทดลองซึ่งได้แก่ ผู้ปกครองของเด็กออทิสติกที่มีลูกเป็นเด็กออทิสติกที่มารับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 ที่มีอายุ ระหว่าง 2-5 ปี จำนวน 5 คน

1.3 ชี้แจงรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะฯ และวิธีดำเนินการพัฒนาตลอดทั้งรายละเอียดอื่นๆ เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันกับกลุ่มผู้เข้าร่วมการทดลองและนัดหมายวัน/เวลาในการพัฒนาฯ ซึ่งจะส่งผลดีต่อการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะฯ ให้เป็นไปตามแผนที่ได้กำหนดไว้

1.4 ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะฯ ตามแผนที่กำหนดไว้มีหลักสูตรการฝึกอบรม ตารางการฝึกอบรม

1.5 เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ตามที่กำหนดไว้

1.6 สัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมทดลองเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะฯ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะฯ

2. แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลคือกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เข้าร่วมการทดลองรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ในขั้นตอนนี้ได้แก่ ผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่มารับบริการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จำนวน 5 คน วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ที่คุณสมบัติเป็นผู้ปกครองของเด็กออทิสติกที่มีอายุ 3-5 ปี และผู้วิจัยเลือกศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 เป็นสถานที่สำหรับการทดลองและทำการทดลองในปีงบประมาณ 2557 เป็นระยะเวลา 3 เดือน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วย

3.1 รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก

3.2 ชุดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการในรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก

3.3 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็ก
ออทิสติก

3.4 แบบประเมินความเป็นประโยชน์และความเหมาะสมที่มีต่อรูปแบบผู้ปกครองใน
การปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก

3.5 ห้องเรียนเด็กออทิสติก

3.6 สื่อที่ใช้ในห้องเรียนเด็กออทิสติก

3.7 สนามเด็กเล่น สนามม้า

3.8 สระว่ายน้ำ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยทำหน้าที่ขอความร่วมมือในการขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล
จากศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 ถึงกลุ่มทดลอง

4.2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และเบี่ยงเบนมาตรฐาน

**ผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับ
พฤติกรรมเด็กออทิสติก**

ขั้นตอนนี้นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองใน
การปรับพฤติกรรม เป็น 2 ประเด็น คือ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่เข้าร่วมการ
ทดลอง 2) ผลการเปรียบเทียบทักษะ ความรู้ ทักษะคิด แรงจูงใจ บุคลิกประจำตัว เรื่องการพัฒนา
สมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบ

ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่เข้าร่วมการทดลองจำนวน 5 คน แจกแจงข้อมูลทั่วไปทั้ง 5 ด้าน
ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ระยะเวลาในการดูแลเด็กออทิสติก การได้รับการฝึกอบรมเรื่องการ
พัฒนาสมรรถนะในการปรับพฤติกรรม ดังผลที่แสดงไว้ในตาราง 9

ตาราง 9 ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองในการพัฒนาสมรรถนะการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก

	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน
1. เพศ	1) หญิง	4
	2) ชาย	1
2. อายุ (ปี)	1) ไม่เกิน 40 ปี	3
	2) ระหว่าง 41-50 ปี	-
	3) 51 ปีขึ้นไป	2
3. วุฒิการศึกษา	1) ต่ำกว่าปริญญาตรี	4
	2) ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	1
	3) ปริญญาโท	-
4.ระยะเวลาในการดูแลเด็กออทิสติก ก่อนวัยเรียน	1) 1-2 ปี	1
	2) 2-3 ปี	1
	3) 3-4 ปี	2
	4) 4-5 ปี	1
5. ความรู้เรื่องการพัฒนาสมรรถนะ ในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก	1) เคย	-
	2) ไม่เคย	5
6. ความสัมพันธ์กับเด็กออทิสติก	1) แม่	3
	2) ย่าหรือยาย	2

จากตาราง 9 ผลการศึกษาพบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่เข้าร่วมการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงในอัตราส่วนชาย: หญิง เท่ากับ 4: 1 มีอายุอยู่ในช่วง ไม่เกิน 40 ปี จำนวน 3 คน อายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน วุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีจำนวน 4 คน ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า 1 คน มีระยะเวลาการดูแลเด็กออทิสติกก่อนเข้าร่วมโครงการอยู่ในช่วง 3-4 ปีมากที่สุด 2 คน ผู้ปกครองเด็กออทิสติกทั้งหมดไม่เคยได้รับการอบรมการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองใน

การปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ผู้ปกครองเด็กออทิสติกจำนวน 5 คน เป็นแม่เด็กออทิสติก จำนวน 3 คน และเป็น ย่าหรือยายทจำนวน 2 คน

ผลการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกด้านทักษะ ความรู้ ทักษะ ทศนคติ แรงจูงใจ บุคลิกประจำตัวก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบ

ผลการเปรียบเทียบ สมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกด้าน ทักษะ ความรู้ ทศนคติ แรงจูงใจ บุคลิกประจำตัว เรื่องการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการ ปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบวัดจากแบบทดสอบสมรรถนะของ ผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านทักษะ ด้านความรู้ ด้าน ทศนคติ ด้านแรงจูงใจ และบุคลิกประจำตัว ด้านละ 10 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน รวม 50 ข้อ จาก ผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่เข้าร่วมการทดลองจำนวน 5 คนผลการเปรียบเทียบสมรรถนะทุกด้านของ ผู้ปกครองพบว่าทุกคนมีสมรรถนะในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกเพิ่มขึ้นหลังจากการทดลอง ทุกรายการ

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรม เด็กออทิสติก ที่เข้าร่วมการทดลองรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครอง ในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกในด้านทักษะ

ที่	ชื่อ – สกุล	ทักษะการปรับพฤติกรรม				ผลการ เปรียบเทียบ สูงขึ้น %
		ก่อน		หลัง		
		คะแนน	%	คะแนน	%	
1	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 1 (ย่า)	30	30	90	90	สูงขึ้น 60%
2	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 2 (แม่)	25	25	90	90	สูงขึ้น 65 %
3	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 3 (ยาย)	30	30	70	70	สูงขึ้น 40%
4	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 4 (แม่)	30	30	90	95	สูงขึ้น 65%
5	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 5 (แม่)	30	30	95	95	สูงขึ้น 65%

จากตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็ก ออทิสติกที่เข้าร่วมการทดลองรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็ก ออทิสติกในด้านทักษะ ที่เข้าร่วมรับการทดลองรูปแบบพบว่าคะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อน

การทดลองทุกคน แต่พบว่า ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 3 คะแนนสูงขึ้น เพียง 40% ซึ่งน้อยที่สุดในกลุ่ม

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ที่เข้าร่วมการทดลองรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกในด้านความรู้

ที่	ชื่อ – สกุล	ความรู้ในการปรับพฤติกรรม				ผลการเปรียบเทียบ
		ก่อน		หลัง		
		คะแนน	%	คะแนน	%	
1	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 1 (ย่า)	20	20	85	85	สูงขึ้น 65%
2	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 2 (แม่)	25	25	85	85	สูงขึ้น 60%
3	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 3 (ยาย)	20	20	60	60	สูงขึ้น 40%
4	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 4 (แม่)	30	30	90	90	สูงขึ้น 60%
5	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 5 (แม่)	35	35	95	95	สูงขึ้น 60%

จากตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกที่เข้าร่วมการทดลองรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกในด้านความรู้ของผู้ปกครองที่เข้าร่วมรับการทดลองรูปแบบพบว่าคะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองทุกคน แต่พบว่าผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 3 คะแนนสูงขึ้น เพียง 40% ซึ่งน้อยที่สุดในกลุ่ม

ตาราง 12 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็ก
ออทิสติก ที่เข้าร่วมการทดลองรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครอง
ในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกในด้านอัตมโนทัศน์

ที่	ชื่อ - สกุล	อัตมโนทัศน์				ผลการ เปรียบเทียบ
		ก่อน		หลัง		
		คะแนน	%	คะแนน	%	
1	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 1 (ย่า)	30	30	85	85	สูงขึ้น 55%
2	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 2 (แม่)	25	25	85	85	สูงขึ้น 60%
3	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 3 (ยาย)	25	25	65	65	สูงขึ้น 40%
4	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 4 (แม่)	25	25	90	90	สูงขึ้น 65%
5	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 5 (แม่)	35	35	95	95	สูงขึ้น 60%

จากตาราง 12 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกที่เข้าร่วมการทดลองรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกในด้านอัตมโนทัศน์ของผู้ปกครองที่เข้าร่วมรับการทดลองรูปแบบพบว่าคะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองทุกคน แต่พบว่าผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 3 คะแนนสูงขึ้น เพียง 40% ซึ่งน้อยที่สุดในกลุ่ม

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็ก
ออทิสติก ที่เข้าร่วมการทดลองรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครอง
ในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกในด้านแรงจูงใจ

ที่	ชื่อ - สกุล	แรงจูงใจ				ผลการ เปรียบเทียบ
		ก่อน		หลัง		
		คะแนน	%	คะแนน	%	
1	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 1 (ย่า)	30	30	95	95	สูงขึ้น 65%
2	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 2 (แม่)	30	30	95	95	สูงขึ้น 65%
3	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 3 (ยาย)	35	35	80	55	สูงขึ้น 55%
4	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 4 (แม่)	25	25	90	65	สูงขึ้น 65%
5	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 5 (แม่)	30	30	90	90	สูงขึ้น 60%

จากตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ที่เข้าร่วมการทดลองรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกในด้านแรงจูงใจของผู้ปกครองที่เข้าร่วมรับการทดลองรูปแบบพบว่าคะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองทุกคน แต่พบว่าผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 3 คะแนนสูงขึ้น เพียง 55% ซึ่งน้อยที่สุดในกลุ่ม

ตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ที่เข้าร่วมการทดลองรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกในด้านบุคลิกประจำตัว

ที่	ชื่อ - สกุล	บุคลิกประจำตัว				ผลการเปรียบเทียบ
		ก่อน		หลัง		
		คะแนน	%	คะแนน	%	
1	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 1 (ย่า)	30	30	95	95	สูงขึ้น 65%
2	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 2 (แม่)	35	35	95	95	สูงขึ้น 60%
3	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 3 (ยาย)	30	30	70	70	สูงขึ้น 50%
4	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 4 (แม่)	30	30	95	95	สูงขึ้น 65%
5	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 5 (แม่)	35	35	95	95	สูงขึ้น 60%

จากตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ที่เข้าร่วมการทดลองรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกในด้านบุคลิกประจำตัวของผู้ปกครองที่เข้าร่วมรับการทดลองรูปแบบพบว่าคะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองทุกคน แต่พบว่าผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 3 คะแนนสูงขึ้น เพียง 50% ซึ่งน้อยที่สุดในกลุ่ม

ขั้นตอนที่ 4 ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก

ขั้นตอนนี้นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ซึ่งเป็นการประเมินรูปแบบในขั้นตอนที่ 3 โดยประยุกต์ใช้การประเมินของเคิร์ทแพททริกแบ่งเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ผลการประเมินปฏิบัติการผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ ครูศูนย์การศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองเด็กออทิสติก ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก

ส่วนที่ 2 ผลการประเมินการเรียนรู้ประเมินโดยให้ผู้ปกครองเด็กออทิสติกตอบแบบสอบถามก่อนและหลังการฝึกอบรมเปรียบเทียบความรู้ของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก

ส่วนที่ 3 ผลการประเมินทักษะของผู้ปกครองเด็กออทิสติก เป็นการประเมินที่เกี่ยวข้องกับการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในการปฏิบัติจริง

ส่วนที่ 4 ผลการประเมินผลลัพธ์รวมที่ได้จากรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกโดยการประเมินพัฒนาการของเด็กออทิสติกเปรียบเทียบก่อนและหลังการฝึกอบรม

ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการประเมินปฏิบัติการผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ ครูศูนย์การศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองเด็กออทิสติก ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ที่รู้สึกพึงพอใจต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก

ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลมีรายละเอียด ดังนี้

ผลการประเมินปฏิบัติการผู้บริหารศูนย์การศึกษาที่รู้สึกพึงพอใจต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก

ความพึงพอใจของผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 ต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก จากการสังเกตพฤติกรรมและจัดบันทึกข้อมูล พบว่า ผู้บริหารได้กล่าวถึงรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ในลักษณะพึงพอใจ ดังนี้

ครั้งที่ 1 วันที่ 15 มิถุนายน 2557 เวลา 10.00-10.30 น. ณ ห้องประชุมศูนย์การศึกษาพิเศษ ผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 กล่าวถึงรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกกับคณะอาจารย์และนักศึกษาที่มาดูงานในโครงการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามสาขาการศึกษาพิเศษว่าศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 มีการพัฒนาสมรรถนะผู้ปกครองให้เป็นผู้ช่วยครู ซึ่งส่งผลต่อเด็กออทิสติกมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นอยู่หนึ่งและมีสมาธิเพิ่มขึ้นทำให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เหมาะสมได้อย่างรวดเร็ว

ครั้งที่ 2 วันที่ 25 สิงหาคม 2557 เวลา 15.30-16.00 น. ณ ห้องปฏิบัติการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 กล่าวถึงรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกกับคณะ นักสังคมสงเคราะห์ชาวเกาหลีที่มาศึกษาดูงาน ที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 ที่ห้องปฏิบัติการนี้ กระตุ้นพัฒนาการเด็กออทิสติกอายุ 0-5 ปี โดยการได้พัฒนาสมรรถนะผู้ปกครองเด็กออทิสติกให้มีส่วนร่วมกับผู้ปกครองเกิดสมรรถนะในการปรับพฤติกรรมทำให้เด็กออทิสติกมีพฤติกรรมดีขึ้น นิ่งนิ่งได้ขึ้น จึงเตรียมพร้อมเข้าสู่ระบบโรงเรียนได้

ครั้งที่ 3 วันที่ 6 กันยายน 2557 เวลา 10.00-10.30 น. ณ ห้องประชุมศูนย์การศึกษาพิเศษ ผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 กล่าวถึงรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกกับ ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ว่าศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 ได้ทำงานที่เป็นไฮไลต์และประสบผลสำเร็จคือการพัฒนาสมรรถนะผู้ปกครองเด็กออทิสติกให้มีส่วนร่วมกับผู้ปกครอง และเด็กออทิสติกก็ประสบความสำเร็จด้วย คือ มีพฤติกรรมเหมาะสม ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ได้ถามว่า งานที่ทำให้เกิดจากฐานคิดเรื่องใดบ้าง ผู้วิจัยจึงได้ตอบว่า เนื่องจากผู้ปกครองขาดความรู้และทักษะในการปรับพฤติกรรมที่เหมาะสมกับเด็กบางคนดีและทำร้ายเด็กจึงได้พัฒนาชุดฝึกอบรมที่พัฒนาทักษะความรู้ทัศนคติ แรงจูงใจ บุคลิกประจำตัวของผู้ปกครองเด็กออทิสติก เพื่อให้เกิดสมรรถนะในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกและมีส่วนร่วมกับผู้ปกครอง ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กล่าวว่า ดีใจที่ได้ยินคำตอบแบบนี้เพราะการพัฒนางานการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ต้องมาจากกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบแบบนี้จึงทำให้เกิดการพัฒนาเด็กพิการอย่างต่อเนื่อง

ครั้งที่ 4 วันที่ 18 กันยายน 2557 เวลา 10.00-11.00 น. ณ ห้องประชุมศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 ผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 ได้กล่าวถึงรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกกับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์

แพทย์หญิงจันทร์เพ็ญ ขวัญศิริกุล และนิสิตคณะแพทยศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 จำนวน 8 คน ว่าศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 มีการพัฒนาสมรรถนะผู้ปกครอง เพื่อผู้ปกครองมีความรู้และเกิดทักษะทำให้ เด็กออทิสติกมีความพร้อมมากยิ่งขึ้น

ครั้งที่ 5 วันที่ 1 ตุลาคม 2557 เวลา 13.00-16.30 น การประชุมข้าราชการ ผู้บริหาร ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 ณ ห้องประชุมศูนย์การศึกษา ได้แจ้งในประชุมว่าใน ปีงบประมาณที่ผ่านมามีโครงการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็ก ออทิสติกที่ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ ผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กออทิสติกอย่าง จริงจังส่งผลให้เด็กออทิสติกที่เข้าร่วมโครงการมีพัฒนาการที่ดีขึ้นอย่างมากจนเด็กบางคนสามารถ เข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ ทำให้ทางฝ่ายบริหารพิจารณาแล้วเห็นว่าจะพัฒนาโครงการนี้ให้เป็น งานต่อเนื่องของศูนย์การศึกษาพิเศษ และเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเด็กออทิสติกและเด็กออทิสติก เข้ามารับบริการอย่างแพร่หลายมากขึ้นและขยายการให้บริการดังกล่าว กลุ่มเป้าหมายใหม่ คือ ผู้ปกครองและเด็กออทิสติกที่อยู่ตามบ้านเพิ่มขึ้นในปีนี้จะพิจารณาให้ความดีความชอบแก่ ผู้รับผิดชอบโครงการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก

สรุปผลการสังเกตความพึงพอใจของผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษต่อรูปแบบการ พัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก

ผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการพัฒนา สมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก โดยได้กล่าวถึงรูปแบบการพัฒนา สมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกต่อคณะศึกษาดูงาน จำนวน 3 คณะ กล่าวต่อผู้ทรงคุณวุฒิของสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำนวน 1 คณะ และแจ้งในที่ประชุม ข้าราชการครูศูนย์การศึกษาพิเศษ 1 คณะและจากผลผลิตของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่างที่เกิด สมรรถนะในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกส่งผลให้เด็กออทิสติกมีพัฒนาการที่ดีขึ้นและมีความ พร้อมในการเข้าเรียนร่วมและได้บรรจุโครงการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับ พฤติกรรมเด็กออทิสติกเป็นงานต่อเนื่องของศูนย์การศึกษาพิเศษและเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเด็ก ออทิสติกพาเด็กออทิสติกมาร่วมในโครงการเพิ่มมากขึ้นซึ่งหลังจากทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างแล้ว มีผู้ปกครองพาเด็กออทิสติกที่มีอายุ 2-5ปี มาเข้าร่วมโครงการรวมทั้งหมด 18 คน

ตาราง 15 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองเด็กออทิสติก ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่รู้สึก
พึงพอใจต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรม
เด็กออทิสติก

	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	1) หญิง	22	68.75
	2) ชาย	10	31.25
2. อายุ(ปี)	1) ต่ำกว่า 20 – 30 ปี	15	46.88
	2) 31- 40 ปี	11	34.38
	2) 41-50 ปี	5	15.62
	3) 51ปีขึ้นไป	1	3.12
3. วุฒิการศึกษา	1) ต่ำกว่าการศึกษาระดับมัธยมศึกษา	2	6.45
	2) การศึกษาระดับมัธยมศึกษา	4	12.50
	3) มัธยมศึกษาตอนปลาย	17	53.13
	4)ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	5	15.63
	5)ปริญญาโท	4	12.50
4. ประเภทผู้ตอบ แบบสอบถาม	1) ผู้บริหาร	1	3.12
	2) ครู	7	21.87
	3) ผู้ปกครองเด็กออทิสติก	11	34.37
	4) ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่นๆ		
	- อาจารย์คณะพยาบาลศาสตร์	2	6.25
	- นิสิตฝึกงานคณะพยาบาลฯ	5	15.62
	- นิสิตฝึกงานคณะสังคมฯ	6	18.77

จากตาราง 15 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองเด็กออทิสติก ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่รู้สึกพึงพอใจต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก จำนวน 32 คน เป็นเพศหญิง 22 คน คิดเป็นร้อยละ 68.75 เพศชาย 10 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25 มีช่วงอายุต่ำกว่า 20 – 30 ปีมากที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 46.88 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 31- 40 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 34.38 ช่วงอายุ 41-50 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 15.62 และ 51ปีขึ้นไปจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.12 วุฒิการศึกษา

มัธยมศึกษาตอนปลายมีมากที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 53.13 รองลงมาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 15.63 ปริญญาโท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 คิดเป็นร้อยละ 6.45 การศึกษาภาคบังคับจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ต่ำกว่าการศึกษาภาคบังคับ จำนวน 2 คน ประเภทผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้บริหาร 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.12 ครู 7 คน คิดเป็นร้อยละ 21.87 ผู้ปกครองเด็กออทิสติก 11 คน คิดเป็นร้อยละ 34.37 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่นๆ ประกอบด้วย อาจารย์คณะพยาบาลศาสตร์ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 นิสิตฝึกงานคณะพยาบาลศาสตร์ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 15.62 นิสิตฝึกงานคณะสังคมศาสตร์ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 18.77

ตาราง 16 ผลการประเมินปฏิบัติการผู้บริหาร ครูศูนย์การศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองเด็กออทิสติก ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

ประเด็นสำรวจความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านวิทยาการ			
1.1 การถ่ายทอดความรู้ของวิทยาการ	4.63	.492	มากที่สุด
1.2 สามารถอธิบายเนื้อหาได้ตรงประเด็นและชัดเจน	4.66	.483	มากที่สุด
1.3 ใช้ภาษาที่เหมาะสมและเข้าใจง่าย	4.63	.554	มากที่สุด
1.4 การตอบคำถามของวิทยาการ	4.66	.545	มากที่สุด
1.5 สามารถจัดบรรยายภาคการเรียนรู้	4.62	.609	มากที่สุด
2. ด้านกระบวนการ/ขั้นตอนในการให้บริการ			
2.1 ขั้นตอนในการให้บริการมีความคล่องตัว ต่อเนื่อง	4.66	.545	มากที่สุด
2.2 ขั้นตอนในการให้บริการมีความเหมาะสม	4.69	.471	มากที่สุด
2.3 ระยะเวลาในการให้บริการมีความเหมาะสม	4.75	.440	มากที่สุด
2.4 ให้บริการด้วยความเสมอภาคสำหรับผู้ปกครองและเด็กออทิสติกทุกคน	4.75	.440	มากที่สุด
2.5 ให้บริการด้วยความสะดวก รวดเร็ว ครบคลุมในกิจกรรมการกระตุ้นพัฒนาการทุกด้าน	4.63	.554	มากที่สุด

ตาราง 16 (ต่อ)

ประเด็นสำรวจความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
3. ด้านการให้บริการ			
3.1 ให้บริการด้วยความสุภาพ อ่อนน้อม และเป็นกันเอง	4.72	.457	มากที่สุด
3.2 มีความเอาใจใส่ กระตือรือร้น และเต็มใจให้บริการ	4.69	.535	มากที่สุด
3.3 รับฟังปัญหาหรือข้อซักถามของผู้รับบริการอย่างเต็มใจ	4.66	.545	มากที่สุด
3.4 ให้คำอธิบายและตอบข้อสงสัยได้ตรงประเด็น	4.72	.457	มากที่สุด
3.5 มีความชัดเจนในการให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ สำหรับการนำไปใช้ในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก	4.66	.602	มากที่สุด
4. ด้านสถานที่ ระยะเวลา			
4.1 สถานที่สะอาดและมีความเหมาะสม	4.50	.508	มาก
4.2 การจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมมีความ เหมาะสม	4.56	.504	มากที่สุด
4.3 ความพร้อมของ สื่อ และอุปกรณ์ในการฝึกอบรม	4.50	.568	มาก
4.4 สื่อ อุปกรณ์ มีจำนวนเพียงพอ	4.62	.554	มากที่สุด
4.5 ระยะเวลาในการอบรมมีความเหมาะสม	4.56	.619	มากที่สุด
5. ด้านความรู้ความเข้าใจ			
5.1 ความรู้ความเข้าใจเรื่องการปรับพฤติกรรมเด็ก ออทิสติกก่อนการอบรม	1.66	.602	น้อย
5.2 ความรู้ความเข้าใจเรื่องการปรับพฤติกรรมเด็ก ออทิสติกหลังการอบรม	4.47	.567	มาก
5.3 สามารถบอกประโยชน์ได้	4.66	.545	มากที่สุด
5.4 สามารถอธิบายรายละเอียดได้	4.66	.602	มากที่สุด
5.5 สามารถแนะนำผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนอื่นได้	3.97	.595	มาก

ตาราง 16 (ต่อ)

ประเด็นสำรวจความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
6. ด้านการนำความรู้ไปใช้			
6.1 สามารถนำความรู้ไปใช้กับเด็กออทิสติกได้	4.59	.560	มากที่สุด
6.2 สามารถนำความรู้ไปเผยแพร่ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้ปกครองท่านอื่นได้	3.53	.621	มาก
6.3 มีความมั่นใจและสามารถนำความรู้ไปใช้ได้	4.44	.504	มาก
รวม	4.46	.603	มาก

จากตาราง 16 ผลการประเมินปฏิบัติการผู้บริหาร ครูศูนย์การศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองเด็กออทิสติก ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยประเด็นสำรวจความพึงพอใจ มีค่าเฉลี่ยรวม 4.46 อยู่ในระดับมาก พบว่า มีความพึงพอใจมากที่สุด 2 รายการ คือ ระยะเวลาในการให้บริการมีความเหมาะสม และให้บริการด้วยความเสมอภาคสำหรับผู้ปกครองและเด็กออทิสติกทุกคน มีค่าเฉลี่ย 4.75 ในระดับมากที่สุดมากและพบว่า ความรู้ความเข้าใจเรื่องการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกก่อนการอบรมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 1.66 ในระดับน้อย และพบว่า ระดับความพึงพอใจในเรื่องความรู้ความเข้าใจเรื่องการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกหลังการอบรม มีค่าเฉลี่ย 4.47 อยู่ในระดับมาก

ส่วนที่ 2 ผลการประเมินการเรียนรู้ประเมินโดยให้ผู้ปกครองเด็กออทิสติกตอบแบบสอบถามก่อนและหลังการฝึกอบรมเปรียบเทียบความรู้ของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก

การประเมินผลการเรียนรู้จากการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกโดยผู้ปกครองเด็กออทิสติกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 คน ซึ่งแสดงผลการประเมิน ดังนี้

ตาราง 17 ผลการประเมินการเรียนรู้ประเมินโดยให้ผู้ปกครองเด็กออทิสติก
ตอบแบบสอบถามก่อนและหลังการฝึกอบรมเปรียบเทียบความรู้ของผู้ปกครอง
ในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก

ที่	ชื่อ – สกุล	คะแนนที่ได้				ผลการเปรียบเทียบ
		ก่อน		หลัง		
		คะแนน	%	คะแนน	%	
1	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 1 (ย่า)	20	20	85	85	สูงขึ้น 65%
2	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 2 (แม่)	25	25	85	85	สูงขึ้น 60%
3	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 3 (ยาย)	20	20	60	60	สูงขึ้น 40%
4	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 4 (แม่)	30	30	90	90	สูงขึ้น 60%
5	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 5 (แม่)	35	35	95	95	สูงขึ้น 60%

จากตาราง 17 พบว่า ผลการประเมินการเรียนรู้ประเมินโดยให้ผู้ปกครองเด็กออทิสติกตอบแบบสอบถามก่อนและหลังการฝึกอบรมเปรียบเทียบความรู้ของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกทุกคนมีผลการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้นโดย ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 1 สูงขึ้นร้อยละ 65 ซึ่งมากที่สุดและผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 3 สูงขึ้นน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ผลการประเมินทักษะของผู้ปกครองเด็กออทิสติก เป็นการประเมินที่เกี่ยวข้องกับการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในการปฏิบัติจริง

การประเมินผลทักษะผู้ปกครองเด็กออทิสติกจากการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกโดยผู้ปกครองเด็กออทิสติกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 คน ซึ่งแสดงผลการประเมิน ดังนี้

ตาราง 18 ผลการประเมินทักษะของผู้ปกครองเด็กออทิสติก เป็นการประเมินที่เกี่ยวข้องกับการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในการปฏิบัติจริง

ที่	ชื่อ - สกุล	คะแนนที่ได้				ผลการเปรียบเทียบ สูงขึ้น %
		ก่อน		หลัง		
		คะแนน	%	คะแนน	%	
1	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 1 (ย่า)	30	30	90	90	สูงขึ้น 60%
2	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 2 (แม่)	25	25	90	90	สูงขึ้น 65 %
3	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 3 (ยาย)	30	30	70	70	สูงขึ้น 40%
4	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 4 (แม่)	30	30	90	95	สูงขึ้น 65%
5	ผู้ปกครองเด็กออทิสติกคนที่ 5 (แม่)	30	30	95	95	สูงขึ้น 65%

จากตาราง 18 แสดงผลการประเมินทักษะของผู้ปกครองเด็กออทิสติก เป็นการประเมินที่เกี่ยวข้องกับการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในการปฏิบัติจริงพบว่าคะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองทุกคน ผู้ปกครองเด็กออทิสติก จำนวน 4 คน คะแนนสูงขึ้นมากกว่าร้อยละ 60 ส่วนผู้ปกครองคนที่ 3 คะแนนสูงขึ้นร้อยละ 40 ซึ่งน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 ผลการประเมินผลลัพธ์รวมที่ได้จากรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกโดยการประเมินพัฒนาการของเด็กออทิสติกเปรียบเทียบก่อน เดือนที่ 1 เดือนที่ 2 เดือนที่ 3 การฝึกการอบรม จำนวน 5 คน เด็กออทิสติกคนที่ 1

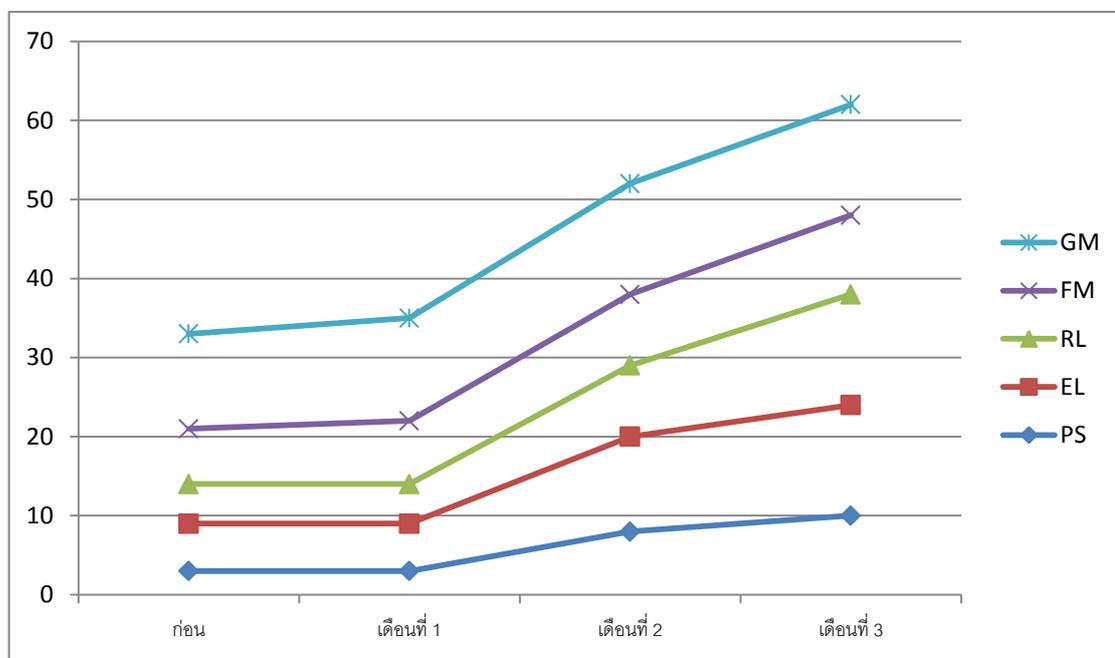
เด็กออทิสติกคนที่ 1 ชื่อน้องแก้ว(นามสมมติ)เข้าร่วมการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมร่วมกับย่า เพศหญิง เกิดวันที่ 13 พฤษภาคม 2552 อายุ 5 ปี 2 เดือน แก้วเป็นลูกแรกและคนเดียวของมารดาที่ตั้งครรภ์ อายุ 29 ปี อาชีพ รับจ้างขายเครื่องสำอางค์ อยู่ในห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ ขณะที่ตั้งครรภ์มารดามีภาวะเครียดมาก ในเรื่องงาน ทำให้มารดาต้องเป็นคนอึดท้องที่มีภาวะเครียด หงุดหงิด อารมณ์เสียง่าย จากการฝากครรภ์กับสูตินารีแพทย์ ไม่พบความผิดปกติของทารกในครรภ์ ไม่มีอาการแพ้ท้อง คลอดด้วยวิธีผ่าคลอด น้ำหนักแรกคลอด 3100 กรัม ความยาว 51 เซนติเมตร แก้วมีนมมารดาถึงอายุ 2 เดือน 15 วัน คลอด 1-2 วันแรกหลับตลอดแทบจะไม่กินนม ช่วง 1-2 เดือนแรกแก้วนอนหลับไม่นานเป็นเพียงช่วงเวลาสั้นๆ ประมาณ 15 นาที เวลานอนจะผวาตลอด ตกใจง่าย และหลับยาก ตั้งไข่ตอนอายุ 8 เดือน เมื่ออายุ 11 เดือนจึงได้เริ่มหัดพูดตอนอายุ 1 ปี 3 เดือน พูดเป็นคำ 1-2 พยางค์ได้ เช่น คำว่า แม่ พ่อ

ยา ดีใจ สาธุ อัลโหล พูดตามยาได้ แต่แก้มหยุดพูดตอนอายุ 2 ปี 6 เดือน แต่เนื่องจากมารดาต้องทำงานแก้มเลยต้องมาอยู่กับยาตั้งแต่อายุ 2 เดือน 15 วัน ยาดูแลต่อเนื่องจนแก้มอายุ 1 ขวบ 6 เดือน ยาหนีไปบวชและชังแก้มไว้ ทั้งให้อยู่กับปู่ หลังจากนั้นแก้มมีปัญหาพฤติกรรม และปัญหาการสื่อสาร ก่อนผู้ปกครองเข้าร่วมการพัฒนาสมรรถนะในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก มีปัญหาพฤติกรรมไม่อยู่นิ่ง มักแสดงพฤติกรรมวิ่งไปมาอย่างไม่มีจุดหมาย ไม่มองหน้า ไม่สบตา เมื่อเรียกชื่อเด็กจะหันหน้าไปทางอื่นและตาลอย และมักจะเอียงคอและเหล่ตามอง พูดและสื่อสารด้วยคำพูดและท่าทางไม่ได้ เด็กมักกรี๊ดร้อง โวยวายในช่วงเวลาประมาณ 10.30-11.00 น ของทุกวัน จากการสังเกตพฤติกรรมเป็นเวลา 1 เดือน พบว่าเด็กแสดงพฤติกรรมในช่วงเวลาเดิมแทบทุกวัน ซึ่งและจากการสอบถามผู้ปกครองบอกว่าเด็ก ไม่รับประทานอาหารเช้า และทานอาหารค่อนข้างยาก เด็กเลือกทานอาหารและทานอาหารได้บางประเภท มักชอบดมอาหารก่อนที่จะรับประทาน เด็กจะทานอาหารบางกลิ่นที่เด็กชอบเท่านั้น ขนมบางชนิดที่เด็กชอบกิน เช่น คอนเน่ ข้าวเกรียบกุ้งฮานามิ จึงมีปัญหาในการรับประทานอาหารเช้าได้อย่าง ในช่วงเวลา 10.30-11.00 น ของทุกวันแก้มมักจะกรี๊ดร้อง โวยวาย และวิ่งวนไปรอบห้องเนื่องจากหิวข้าว และมักชอบถอดเสื้อผ้าในที่สาธารณะ และล้างก้นมาดม มักทำท่าทางเอียงศีรษะ ทำตาเหล่ เมื่อให้นั่งทำกิจกรรมนานเกิน 5 นาที เด็กจะโวยวาย ทำกิจกรรมที่คงความสนใจนานไม่ได้ หลังจากผู้ปกครองเข้าร่วมการพัฒนาสมรรถนะในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก เป็นเวลา สี่เดือน เด็กมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปกว่าก่อนทดลอง และมีพัฒนาการ ทั้ง 5 ด้าน

สรุปผลพฤติกรรมของน้องแก้มหลังจากการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก พบว่า แก้มกรี๊ดร้องโวยวายลดลงในช่วงเวลา 10.30-11.00 น. เนื่องมาจากการปรับวิธีการดูแลของยาฝึกให้แก้มรับประทานอาหารเช้าและแก้มมีพฤติกรรมการเล่นรู้ที่ตีมากขึ้นพูดออกเสียงได้ เมื่อถูกถามคำถามง่ายๆ สามารถโต้ตอบได้ เช่น ถามว่าครูชื่ออะไร แก้มตอบว่า ครูเอ็นดู เมื่อถูกถามเรื่องสี แก้มสามารถบอกชื่อสี เขียว เหลือง แดง ชมพู ฟา น้ำเงิน ได้แต่ต้องใช้เวลาในการนึกคำตอบชั่วคราวแต่สามารถตอบคำถามได้ บอกความต้องการได้ เช่น กินน้ำ กินนม ปวดฉี่ เป็นต้น

สรุปผลความก้าวหน้าของพัฒนาการเป็นกราฟแสดงการเปรียบเทียบรายเดือน โดย แนวตั้งแสดง ช่วงอายุพัฒนาการแน่นอนคือช่วงเวลา และเส้นกราฟแสดง ทักษะพัฒนาการ 5 ด้าน ดังนี้ เส้นสีฟ้า คือ GM ย่อมาจาก Gross Moter คือ การเคลื่อนไหว เส้นสีม่วง คือ FM ย่อมาจาก Fine Moter คือ การใช้กล้ามเนื้อเล็กและสติปัญญา เส้นสีเขียวคือ RL ย่อมาจาก Receptive Language คือ การเข้าใจภาษา เส้นสีแดงคือ EL ย่อมาจาก Expressive Language คือ การใช้

ภาษาและ เส้นสีน้ำเงินคือ PS ย่อมาจาก Personal Social คือ การช่วยเหลือตนเองและสังคมดัง
ภาพ 5

ภาพ 5 พัฒนาการของเด็กออทิสติกคนที่ 1

จากภาพ 5 พบว่า พัฒนาการของเด็กออทิสติกคนที่ 1 วัดแบบก่อนการใช้รูปแบบฯ ระหว่างเดือนที่ 1 เดือนที่ 2 เดือนที่ 3 จากการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกมีผลการพัฒนา ดังนี้

อายุพัฒนาการ 5 ด้าน ก่อนการใช้รูปแบบฯ ดังนี้ การเคลื่อนไหว (GM) 43-48 เดือน การใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กและสติปัญญา (FM) 13-18 เดือน การเข้าใจภาษา (RL) 7-9 เดือน การใช้ภาษา (EL) 10-12 เดือน การช่วยเหลือตัวเองและสังคม (PS) 3-4 เดือน

อายุพัฒนาการ 5 ด้าน ระหว่างการใช้รูปแบบฯ เดือนที่ 1 ดังนี้ การเคลื่อนไหว (GM) 49-54 เดือน การใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กและสติปัญญา (FM) 19-24 เดือน การเข้าใจภาษา (RL) 7-9 เดือน การใช้ภาษา (EL) 10-12 เดือน การช่วยเหลือตัวเองและสังคม (PS) 3-4 เดือน

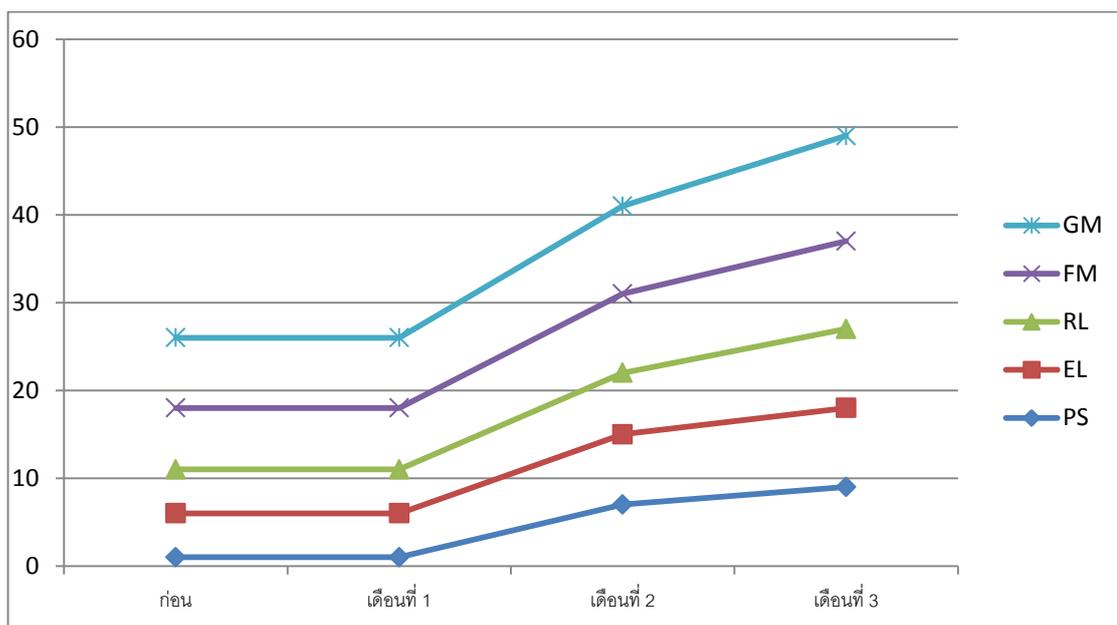
อายุพัฒนาการ 5 ด้าน ระหว่างการใช้รูปแบบฯ เดือนที่ 2 ดังนี้ การเคลื่อนไหว (GM) 55-60 เดือน การใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กและสติปัญญา (FM) 25-30 เดือน การเข้าใจภาษา (RL) 25-30 เดือน การใช้ภาษา (EL) 43-48 เดือน การช่วยเหลือตัวเองและสังคม (PS) 19-24 เดือน

อายุพัฒนาการ 5 ด้าน ระหว่างการใช้รูปแบบฯ เดือนที่ 3 ดังนี้ การเคลื่อนไหว (GM) 55-60 เดือน การใช้เนื้อมัดเล็กและสติปัญญา (FM) 31-36 เดือน การเข้าใจภาษา (RL) 55-60 เดือน การใช้ภาษา (EL) 55-60 เดือน การช่วยเหลือตัวเองและสังคม (PS) 31-36 เดือน

เด็กออทิสติกคนที่ 2 ชื่อ น้องภูมิ (นามสมมติ) เพศชาย เข้าร่วมการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมร่วมกับแม่ เกิดวันที่ 5 กันยายน 2553 อายุ 3 ปี 9 เดือน ภูมิ เป็นคนเดียวของมารดาที่ตั้งครรภ์ อายุ 17 ปี จากการฝากครรภ์กับสูตินารีแพทย์ ไม่พบความผิดปกติของทารกในครรภ์ ไม่มีอาการแพ้ท้อง คลอดขณะอายุครรภ์ 9 เดือนด้วยวิธีธรรมชาติ น้ำหนักแรกคลอด 2,260 กรัม ความยาว 50 เซนติเมตร ภูมิกินนมแม่จนอายุ 1 ปี 6 เดือน เดินได้ตอนอายุ 1 ปี 6 เดือน ก่อนผู้ปกครองเข้าร่วมการพัฒนาสมรรถนะในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ภูมิ มีปัญหาด้านพฤติกรรม คือพฤติกรรมไม่นิ่ง เดินไปเดินมาไม่มีจุดหมาย ไม่สบตา มีปัญหาด้านการสื่อสารคือ ไม่เข้าใจภาษา ไม่หันตามเสียงเรียกเมื่อถูกเรียกชื่อ ไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆ ได้สายตาเหม่อลอย

สรุปผลพฤติกรรมของภูมิหลังจากการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ภูมิ มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาลดลง นิ่งมากขึ้น ทำกิจกรรมที่มีเป้าหมาย เช่น ปั่นแป้งโดห์ ระบายสีได้ ปักหมุดได้ ด้านการสื่อสาร ภูมิสามารถ มองหน้า สบตา ยิ้มทักทายได้ และออกเสียง หลังจากผู้ปกครองเข้าร่วมการพัฒนาสมรรถนะในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกเป็นเวลา สี่เดือน เด็กมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปกว่าก่อนทดลอง

สรุปผลความก้าวหน้าของพัฒนาการเป็นกราฟแสดงการเปรียบเทียบรายเดือน โดยแนวตั้งแสดง ช่วงอายุพัฒนาการ แนวนอนคือช่วงเวลา และเส้นกราฟแสดง ทักษะพัฒนาการ 5 ด้าน ดังนี้ เส้นสีฟ้า คือ GM ย่อมาจาก Gross Moter คือ การเคลื่อนไหว เส้นสีม่วง คือ FM ย่อมาจาก Fine Moter คือ การใช้กล้ามเนื้อเล็กและสติปัญญา เส้นสีเขียวคือ RL ย่อมาจาก Receptive Language คือ การเข้าใจภาษา เส้นสีแดงคือ EL ย่อมาจาก Expressive Language คือ การใช้ภาษาและ เส้นสีน้ำเงินคือ PS ย่อมาจาก Personal Socail คือ การช่วยเหลือตนเองและสังคม ดังภาพ 6

ภาพ 6 พัฒนาการของเด็กออทิสติกคนที่ 2

จากภาพ 6 พบว่า พัฒนาการของเด็กออทิสติกคนที่ 2 วัดแบบก่อนการใช้รูปแบบฯ ระหว่างเดือนที่ 1 เดือนที่ 2 เดือนที่ 3 จากการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกมีผลการพัฒนา ดังนี้

อายุพัฒนาการ 5 ด้าน ก่อนการใช้รูปแบบฯ การเคลื่อนไหว (GM) 19 - 24 เดือน การใช้เนื้อมัดเล็กและสติปัญญา (FM) 13-18 เดือน การเข้าใจภาษา (RL) 7-9 เดือน การใช้ภาษา (EL) 7-9 เดือน การช่วยเหลือตัวเองและสังคม (PS) 0-1 เดือน

อายุพัฒนาการ 5 ด้าน ระหว่างการ ใช้รูปแบบฯ เดือนที่ 1 การเคลื่อนไหว (GM) 19 - 24 เดือน การใช้เนื้อมัดเล็กและสติปัญญา (FM) 13-18 เดือน การเข้าใจภาษา (RL) 7-9 เดือน การใช้ภาษา (EL) 7-9 เดือน การช่วยเหลือตัวเองและสังคม (PS) 0-1 เดือน

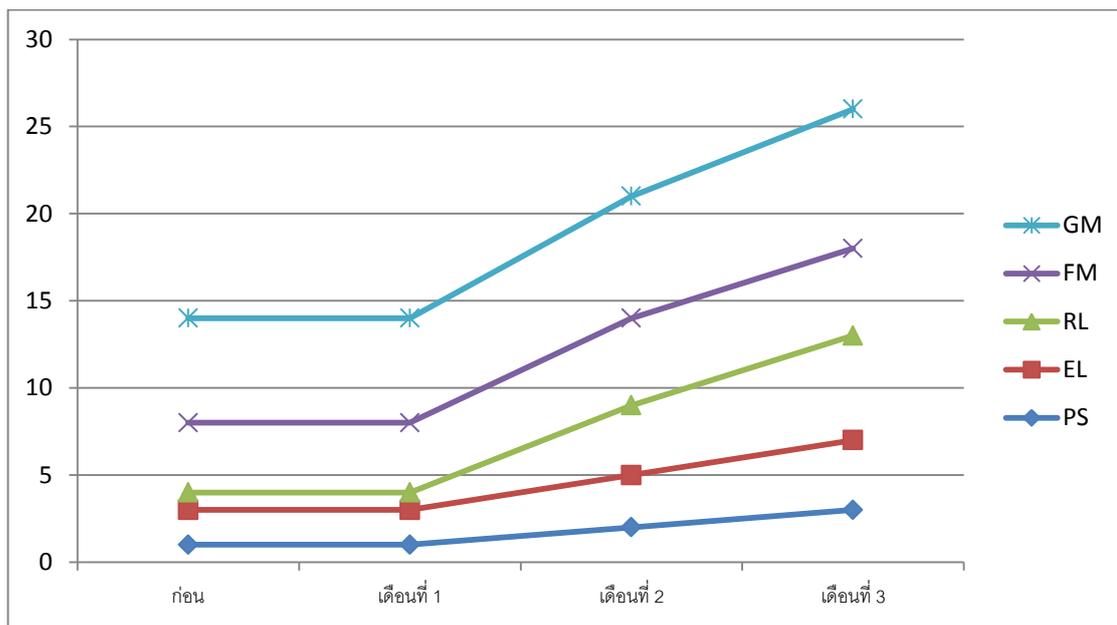
อายุพัฒนาการ 5 ด้าน ระหว่างการ ใช้รูปแบบฯ เดือนที่ 2 การเคลื่อนไหว (GM) 31- 36 เดือน การใช้เนื้อมัดเล็กและสติปัญญา (FM) 25-30 เดือน การเข้าใจภาษา (RL) 13-18 เดือน การใช้ภาษา (EL) 19-24 เดือน การช่วยเหลือตัวเองและสังคม (PS) 13-18 เดือน

อายุพัฒนาการ 5 ด้าน ระหว่างการ ใช้รูปแบบฯ เดือนที่ 3 การเคลื่อนไหว (GM) 43- 48 เดือน การใช้เนื้อมัดเล็กและสติปัญญา (FM) 31-36 เดือน การเข้าใจภาษา (RL) 25-30 เดือน การใช้ภาษา (EL) 25-30 เดือน การช่วยเหลือตัวเองและสังคม (PS) 25-30 เดือน

เด็กออทิสติกคนที่ 3 ชื่อน้องกัน (นามสมมติ) เข้าร่วมการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครอง ในการปรับพฤติกรรมร่วมกับยาย เพศชาย เกิดวันที่ 12 กันยายน 2554 อายุ 2 ปี 9 เดือน กันเป็น ลูกแรกและคนเดียวของมารดาที่ตั้งครรภ์ อายุ 35 ปี อาชีพรับจ้าง ขณะที่ตั้งครรภ์ไท่พบอาการ ผิดปกติ คลอดด้วยวิธีธรรมชาติ น้ำหนักแรกคลอด 2,800 กรัม ความยาว 37 เซนติเมตร กันกินนม แม่ถึงอายุ 3 เดือน เดินได้ตอนอายุ 11 เดือน เริ่มหัดพูดตอนอายุ 1 ปี 2 เดือน ในช่วง 1-2 ปี น้องกัน อยู่ในความดูแลของแฉะยายที่สุขภาพไม่ค่อยแข็งแรงนักและมักเปิดทีวีให้ดูตลอดเวลา ทำให้กันขาด การปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างและการสื่อสารลดลงไปเรื่อยๆ ลักษณะอาการ แรกรับกันมีอาการ เหม่อลอย เรียกชื่อไม่หัน ไม่สบตา ไม่ฟังคำสั่งและไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ เมื่อถูกขัดใจ ต่อต้านด้วยพฤติกรรมกระต๊อบเท้ามีปัญหาในเรื่องการนอนหลับยากในช่วงกลางคืน นอนดิ๊ก ผู้ปกครองให้ข้อมูลว่ากันจะนอนหลับได้ประมาณเที่ยงคืนถึงตีหนึ่งและก่อนที่จะเข้านอนมักร้องให้ ดิ้น โวยวายเสียงดัง หลังจากผู้ปกครองเข้าร่วมการพัฒนาสมรรถนะในการปรับพฤติกรรมเด็ก ออทิสติกเด็กก็มีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง ดังนี้

สรุปผลพฤติกรรมของกันหลังจากการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับ พฤติกรรมเด็กออทิสติก น้องกันมีพฤติกรรมที่เหมาะสมมากขึ้นกว่าก่อนการทดลอง หลังจาก ผู้ปกครองเข้าร่วมโปรแกรมได้ 1 สัปดาห์ พบว่า กันสามารถนอนหลับได้เร็วขึ้นกว่าเดิม 3-4 ชั่วโมง ประมาณ 20.00-21.00 น. และไม่มีพฤติกรรมกรี๊ดร้อง โวยวายก่อนนอนเหมือนก่อนเข้าโปรแกรม พฤติกรรมด้านการมองเห็น และสบตาได้ดีขึ้นและปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆ สั้นๆ ได้ เช่น กันยกอกก กันยกมือ สามารถออกเสียงจากเมื่อกำหนดให้เรียกชื่อสัตว์จำลอง เช่น ปลา ม้า หมู ได้

สรุปผลความก้าวหน้าของพัฒนาการเป็นกราฟแสดงการเปรียบเทียบรายเดือน โดยแนวตั้งแสดง ช่วงอายุพัฒนาการ แนวนอน คือ ช่วงเวลา และเส้นกราฟแสดง ทักษะพัฒนาการ 5 ด้าน ดังนี้ เส้นสีฟ้า คือ GM ย่อมาจาก Gross Moter คือ การเคลื่อนไหว เส้นสีม่วง คือ FM ย่อมา จาก Fine Moter คือ การใช้กล้ามเนื้อเล็กและสติปัญญา เส้นสีเขียวคือ RL ย่อมาจาก Receptive Language คือ การเข้าใจภาษา เส้นสีแดงคือ EL ย่อมาจาก Expressive Language คือ การใช้ ภาษาและ เส้นสีน้ำเงินคือ PS ย่อมาจาก Personal Socail คือ การช่วยเหลือตนเองและสังคม ดังภาพ 7

ภาพ 7 พัฒนาการของเด็กออทิสติกคนที่ 3

จากภาพ 7 พบว่า พัฒนาการของเด็กออทิสติกคนที่ 3 วัดแบบก่อนการใช้รูปแบบฯ ระหว่างเดือนที่ 1 เดือนที่ 2 เดือนที่ 3 จากการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกมีผลการพัฒนา ดังนี้

อายุพัฒนาการ 5 ด้าน ก่อนการใช้รูปแบบฯ อายุพัฒนาการ 5 ด้าน ดังนี้ การเคลื่อนไหว (GM) 10-12 เดือน การใช้เนื้อมัดเล็กและสติปัญญา (FM) 5-6 เดือน การเข้าใจภาษา (RL) 0-1 เดือน การใช้ภาษา (EL) 1-2 เดือน การช่วยเหลือตัวเองและสังคม (PS) 0-1 เดือน

อายุพัฒนาการ 5 ด้าน ระหว่างการใช้รูปแบบฯ เดือนที่ 1 อายุพัฒนาการ 5 ด้าน ดังนี้ การเคลื่อนไหว (GM) 10-12 เดือน การใช้เนื้อมัดเล็กและสติปัญญา (FM) 5-6 เดือน การเข้าใจภาษา (RL) 0-1 เดือน การใช้ภาษา (EL) 1-2 เดือน การช่วยเหลือตัวเองและสังคม (PS) 0-1 เดือน

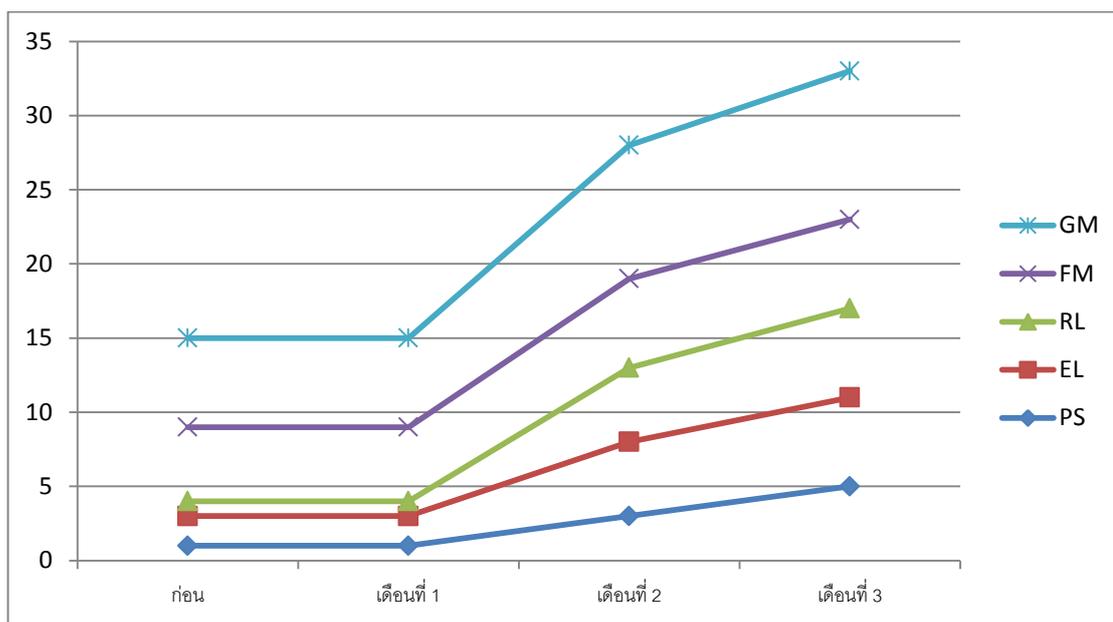
อายุพัฒนาการ 5 ด้าน ระหว่างการใช้รูปแบบฯ เดือนที่ 2 อายุพัฒนาการ ทั้ง 5 ด้าน ดังนี้ การเคลื่อนไหว (GM) 13-18 เดือน การใช้เนื้อมัดเล็กและสติปัญญา (FM) 7-9 เดือน การเข้าใจภาษา (RL) 5-6 เดือน การใช้ภาษา (EL) 3-4 เดือน การช่วยเหลือตัวเองและสังคม (PS) 1-2 เดือน

อายุพัฒนาการ 5 ด้าน ระหว่างการใช้รูปแบบฯ เดือนที่ 3 อายุพัฒนาการ ทั้ง 5 ด้าน ดังนี้ การเคลื่อนไหว (GM) 19-24 เดือน การใช้เนื้อมัดเล็กและสติปัญญา (FM) 7-9 เดือน การเข้าใจภาษา (RL) 10-12 เดือน การใช้ภาษา (EL) 5-6 เดือน การช่วยเหลือตัวเองและสังคม (PS) 3-4 เดือน

เด็กออทิสติกคนที่ 4 ชื่อน้องชาลี (นามสมมติ) เข้าร่วมการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครอง ในการปรับพฤติกรรมร่วมกับแม่ เพศชาย เกิดวันที่ 8 กรกฎาคม 2553 อายุ 3 ปี 10 เดือน ชาลีเป็น ลูกคนที่ 2 ของมารดาที่ตั้งครรภ์ อายุ 34 ปี ขณะที่ตั้งครรภ์มารดาท้องแข็งบ่อย ดิ้นเก่ง คลอดตอน อายุครรภ์ครบกำหนดตามสูตินารีแพทย์นัดพอดี น้ำหนักแรกคลอด 2,890 กรัม กินนมมารดาตั้งแต่ แรกคลอดดูคนมเก่งมาก มารดาเล่าว่าต้องกินนมให้อิ่มจนอ้วกทุกครั้งและติดการดูด ช่วงการนอน หลับนานแต่ไวต่อการได้ยินเสียงมาก พัฒนาการทางร่างกายแข็งแรงสมวัย เดินได้ภายใน 1 ขวบ แรกวัย ชาลีมีปัญหาด้านการรับรู้และแสดงออกทางภาษาคือไม่เข้าใจคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่ง ไม่ได้ พูดออกมาเป็นคำไม่ได้ มีพฤติกรรมซ้ำๆ ชอบสะบัดมือและอยู่ไม่นิ่ง วิ่งไปมาตลอดเวลา แต่ มองหน้าและสบตาได้ดี หลังจากผู้ปกครองเข้าร่วมการพัฒนาสมรรถนะในการปรับพฤติกรรมเด็ก ออทิสติก เด็กมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง ดังนี้

สรุปผลพฤติกรรมของชาลีหลังจากการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการ ปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ชาลีมีพฤติกรรมที่เหมาะสมมากขึ้นกว่าก่อนการทดลอง พบว่า ชาลีสามารถควบคุมตนเองในขณะที่ทำกิจกรรมต่างๆในชั้นเรียนได้ และหลังจากเข้าร่วมโปรแกรม 1 สัปดาห์ ชาลีสามารถฟังคำสั่งและทำตามคำสั่งง่ายๆ สั้นๆ ได้เช่น กอดอก ยกมือ และเริ่มออก เสียงตามเป็นคำได้ เช่น คำว่า แม่ ม้า ปลา หลังจากระยะเวลาผ่านไป 1 เดือน ชาลีสามารถทำตาม คำสั่งได้มากขึ้น สามารถชี้ ตา หู จมูก ปาก คาง ไหล่ หลัง ออก ท้อง ขา เข้า เท้า ได้ และสามารถพูด ตามคำนามในหมวด สัตว์จำลอง ผลไม้จำลอง สี ได้ทุกคำเมื่อถูกฝึกให้พูด เมื่อจบโปรแกรม ชาลี สามารถชี้บอกชื่อสิ่งของได้เมื่อมีตัวเลือก 3 ตัวได้ถูกต้อง

สรุปผลความก้าวหน้าของพัฒนาการเป็นกราฟแสดงการเปรียบเทียบรายเดือน โดยแนวตั้งแสดง ช่วงอายุพัฒนาการ แนวนอนคือช่วงเวลา และเส้นกราฟแสดง ทักษะพัฒนาการ 5 ด้าน ดังนี้ เส้นสีฟ้า คือ GM ย่อมาจาก Gross Moter คือ การเคลื่อนไหว เส้นสีม่วง คือ FM ย่อมา จาก Fine Moter คือ การใช้กล้ามเนื้อเล็กและสติปัญญา เส้นสีเขียวคือ RL ย่อมาจาก Receptive Language คือ การเข้าใจภาษา เส้นสีแดงคือ EL ย่อมาจาก Expressive Language คือ การใช้ ภาษาและเส้นสีน้ำเงินคือ PS ย่อมาจาก Personal Socail คือ การช่วยเหลือตนเองและสังคม ดังภาพ 8

ภาพ 8 พัฒนาการของเด็กออทิสติกคนที่ 4

จากภาพ 8 พบว่า พัฒนาการของเด็กออทิสติกคนที่ 4 วัดแบบก่อนการใช้รูปแบบฯ ระหว่างเดือนที่ 1 เดือนที่ 2 เดือนที่ 3 จากการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกมีผลการพัฒนา ดังนี้

อายุพัฒนาการ 5 ด้าน ก่อนการใช้รูปแบบฯ อายุพัฒนาการ ทั้ง 5 ด้าน ดังนี้ การเคลื่อนไหว (GM) 10-12 เดือน การใช้เนื้อมัดเล็กและสติปัญญา (FM) 7-9 เดือน การเข้าใจภาษา (RL) 0-1 เดือน การใช้ภาษา (EL) 1-2 เดือน การช่วยเหลือตัวเองและสังคม (PS) 0-1 เดือน

อายุพัฒนาการ 5 ด้าน ระหว่างการใช้รูปแบบฯ เดือนที่ 1 อายุพัฒนาการ ทั้ง 5 ด้าน ดังนี้ การเคลื่อนไหว (GM) 10-12 เดือน การใช้เนื้อมัดเล็กและสติปัญญา (FM) 7-9 เดือน การเข้าใจภาษา (RL) 0-1 เดือน การใช้ภาษา (EL) 1-2 เดือน การช่วยเหลือตัวเองและสังคม (PS) 0-1 เดือน

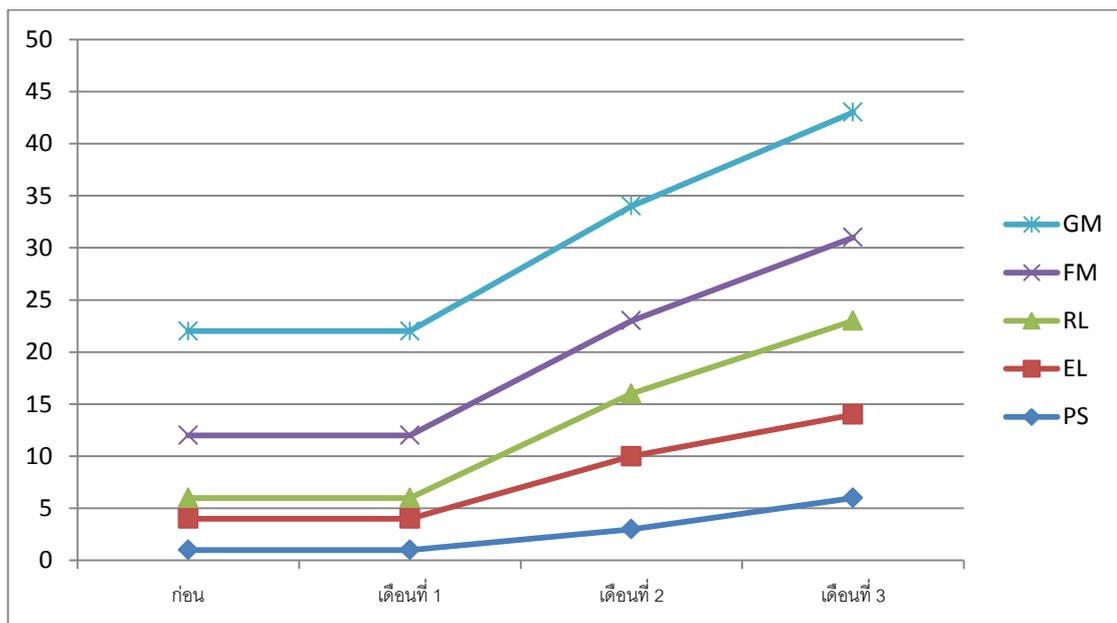
อายุพัฒนาการ 5 ด้าน ระหว่างการใช้รูปแบบฯ เดือนที่ 2 อายุพัฒนาการ ทั้ง 5 ด้าน ดังนี้ การเคลื่อนไหว (GM) 10-12 เดือน การใช้เนื้อมัดเล็กและสติปัญญา (FM) 7-9 เดือน การเข้าใจภาษา (RL) 7-9 เดือน การใช้ภาษา (EL) 7-9 เดือน การช่วยเหลือตัวเองและสังคม (PS) 3-4 เดือน

อายุพัฒนาการ 5 ด้าน ระหว่างการใช้รูปแบบฯ เดือนที่ 3 อายุพัฒนาการ ทั้ง 5 ด้าน ดังนี้ การเคลื่อนไหว (GM) 31-36 เดือน การใช้เนื้อมัดเล็กและสติปัญญา (FM) 10-12 เดือน การเข้าใจภาษา (RL) 10-12 เดือน การใช้ภาษา (EL) 10-12 เดือน การช่วยเหลือตัวเองและสังคม (PS) 7-9 เดือน

เด็กออทิสติกคนที่ 5 ชื่อน้องเฟริส (นามสมมติ) เข้าร่วมการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมร่วมกับแม่ เพศชาย เกิดวันที่ 13 กรกฎาคม 2553 อายุ 3 ปี 11 เดือน กันเป็นลูกแรกและคนเดียวของมารดาที่ตั้งครรภ์ อายุ 25 ปี มารดาอาชีพแม่บ้าน เฟริสคลอดก่อนกำหนดเมื่ออายุครรภ์ได้ 8 เดือน จากการฝากครรภ์กับสูตินารีแพทย์ และคลอดด้วยวิธีผ่าตัด น้ำหนักแรกคลอด 2,800.- กรัม ความยาว 50 เซนติเมตร กันกินนมแม่ถึงอายุ 3 เดือน พัฒนาการทางร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง เดินได้ตอนอายุ 1 ปี 2 เดือน ตอนอายุ 6 เดือน เริ่มออกเสียง หม่าๆ แม่ะๆ...ลักษณะอาการแรกรับ เฟริสมักร้องไห้ไม่มีสาเหตุ เรียกชื่อไม่หันมอง ไม่สบตา ไม่ฟังคำสั่งและไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ มักวิ่งไปมาไม่มีจุดหมาย และไม่ยืดหยุ่น ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง เช่น มักจะร้องไห้อยู่พักใหญ่เมื่อมาถึงศูนย์การศึกษาพิเศษ แต่สักพักใหญ่ จะเมื่อปรับตัวได้จะหยุดร้องไปเองแต่เมื่อถึงเวลา 14.30 น. จะร้องไห้อีกครั้งเพราะอยากให้แม่พากลับบ้าน เมื่อเฟริสออกจากห้องปฏิบัติการในช่วงพักเที่ยง เฟริสจะร้องไห้เมื่อกลับเข้ามาในห้องฝึกต่อในช่วงบ่าย หลังจากผู้ปกครองเข้าร่วมการพัฒนาสมรรถนะในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก เด็กมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง ดังนี้

สรุปผลพฤติกรรมของเฟริสหลังจากการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก เฟริสมีพฤติกรรมที่เหมาะสมมากขึ้นหลังจากเริ่มเข้าโปรแกรมได้ 1 อาทิตย์ พบว่า เฟริสมองหน้าและสบตาได้ดีขึ้น ทำตามคำสั่งง่ายๆ ได้ เช่น กอดดอก ยกมือ ออกเสียงคำง่ายๆ ได้ เช่น คำว่า ปลา ม้า 1 เดือน หลังเข้าโปรแกรมเฟริสสามารถทำตามคำสั่งได้มากขึ้น เช่น ชี้ ตา จมูก ปาก หู พร้อมออกเสียงตามพร้อมกับชี้อวัยวะ เฟริสร้องไห้น้อยลงเมื่อมาศูนย์การศึกษาพิเศษ และสามารถควบคุมตนเองในขณะที่ทำกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียนได้

สรุปผลความก้าวหน้าของพัฒนาการเป็นกราฟแสดงการเปรียบเทียบรายเดือน โดยแนวตั้งแสดง ช่วงอายุพัฒนาการ แนวนอนคือช่วงเวลา และเส้นกราฟแสดง ทักษะพัฒนาการ 5 ด้าน ดังนี้ เส้นสีฟ้า คือ GM ย่อมาจาก Gross Moter คือ การเคลื่อนไหว เส้นสีม่วง คือ FM ย่อมาจาก Fine Moter คือ การใช้กล้ามเนื้อเล็กและสติปัญญา เส้นสีเขียวคือ RL ย่อมาจาก Receptive Language คือ การเข้าใจภาษา เส้นสีแดงคือ EL ย่อมาจาก Expressive Language คือ การใช้ภาษาและ เส้นสีน้ำเงินคือ PS ย่อมาจาก Personal Socail คือ การช่วยเหลือตนเองและสังคม ดังภาพ 9

ภาพ 9 พัฒนาการของเด็กออทิสติกคนที่ 5

จากภาพ 9 พบว่า พัฒนาการของเด็กออทิสติกคนที่ 1 วัดแบบก่อนการใช้รูปแบบฯ ระหว่างเดือนที่ 1 เดือนที่ 2 เดือนที่ 3 จากการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกมีผลการพัฒนา ดังนี้

อายุพัฒนาการ 5 ด้าน ก่อนการใช้รูปแบบฯ ดังนี้ การเคลื่อนไหว (GM) 31-36 เดือน การใช้เนื้อมัดเล็กและสติปัญญา (FM) 10-12 เดือน การเข้าใจภาษา (RL) 1- 2 เดือน การใช้ภาษา (EL) 3-4 เดือน การช่วยเหลือตัวเองและสังคม (PS) 0-1 เดือน

อายุพัฒนาการ 5 ด้าน ระหว่างการใช้รูปแบบฯ เดือนที่ 1 ดังนี้ การเคลื่อนไหว (GM) 31-36 เดือน การใช้เนื้อมัดเล็กและสติปัญญา (FM) 10-12 เดือน การเข้าใจภาษา (RL) 1- 2 เดือน การใช้ภาษา (EL) 3-4 เดือน การช่วยเหลือตัวเองและสังคม (PS) 0-1 เดือน

อายุพัฒนาการ 5 ด้าน ระหว่างการใช้รูปแบบฯ เดือนที่ 2 ดังนี้ การเคลื่อนไหว (GM) 37-42 เดือน การใช้เนื้อมัดเล็กและสติปัญญา (FM) 13-18 เดือน การเข้าใจภาษา (RL) 10-12 เดือน การใช้ภาษา (EL) 13-18 เดือน การช่วยเหลือตัวเองและสังคม (PS) 3-4 เดือน

อายุพัฒนาการ 5 ด้าน ระหว่างการใช้รูปแบบฯ เดือนที่ 3 ดังนี้ การเคลื่อนไหว (GM) 43-48 เดือน การใช้เนื้อมัดเล็กและสติปัญญา (FM) 19-24 เดือน การเข้าใจภาษา (RL) 25- 30 เดือน การใช้ภาษา (EL) 19-24 เดือน การช่วยเหลือตัวเองและสังคม (PS) 10-12 เดือน

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก โดยสรุปมี ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมของเด็กออทิสติกในศูนย์การศึกษาพิเศษ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยและพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมของเด็กออทิสติก มี 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหา สมรรถนะที่ต้องการจำเป็นและวิธีการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมของเด็กออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ

เป็นการศึกษาและวิเคราะห์สมรรถนะที่ต้องการจำเป็นและวิธีการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมของเด็กออทิสติก โดยเริ่มจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม แล้วนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์กำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบและการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมของเด็กออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ

การสร้างรูปแบบโดยนำปัญหา และ สมรรถนะที่ต้องการจำเป็นของผู้ปกครอง ตลอดจนวิธีการพัฒนาสมรรถนะผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกในขั้นตอนที่ 1 ร่วมกับการศึกษาทฤษฎี หลักการและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ แล้วนำมาเพื่อยกร่างรูปแบบ นำร่างรูปแบบที่ได้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณาความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของร่างรูปแบบและนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงร่างรูปแบบให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมของเด็กออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ

เป็นการนำรูปแบบไปทดลองใช้กับผู้ปกครองเด็กออทิสติก จำนวน 5 คน โดยการใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest design มีการทดสอบสมรรถนะก่อนและหลังการทดลองด้วยแบบวัดสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมของเด็กออทิสติก

เป็นการประเมินปฏิริยาผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ ครูศูนย์การศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองเด็กออทิสติก ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก การประเมินการเรียนรู้ประเมินโดยให้ผู้ปกครองเด็กออทิสติกตอบแบบสอบถามก่อนและหลังการฝึกอบรมเปรียบเทียบความรู้ของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก การประเมินทักษะของผู้ปกครองเด็กออทิสติก เป็นการประเมินที่เกี่ยวข้องกับการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในการปฏิบัติจริง และการประเมินผลลัพธ์รวมที่ได้จากรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกโดยการประเมินพัฒนาการของเด็กออทิสติกเปรียบเทียบก่อนและหลังการฝึกอบรม จากการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพปัญหา สมรรถนะที่ต้องการจำเป็นและวิธีการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมของเด็กออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษพบว่า สมรรถนะที่ต้องการจำเป็น ประกอบด้วย

1.1 สภาพปัญหาของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมของเด็กออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ

1.1.1 ด้านทักษะ (Skill) พบว่า สภาพปัญหาของผู้ปกครองส่วนใหญ่ขาดทักษะในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกอย่างถูกวิธี และขาดการควบคุมอารมณ์ โดยเมื่อเด็กออทิสติกแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น ไม่ฟังคำสั่งของผู้ปกครองและไม่เข้าใจกฎ กติกา มารยาทของสังคมผู้ปกครองมักโกรธและทำร้ายเด็กออทิสติกจึงเกิดปัญหาที่ตามคือ ผู้ปกครองทำร้ายเด็กออทิสติก จากการสังเกตพฤติกรรมของผู้ปกครอง ผู้วิจัยได้พบว่าผู้ปกครองบางคนตีเด็กอย่างรุนแรงและควบคุมอารมณ์ตนเองไม่อยู่ บางคนด่าทอ เสียงดังเอะอะ โวยวาย เด็กด้วยถ้อยคำหยาบคาย บางคนทำร้ายด้วยการตีตบหน้าเด็ก ปัญหาพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับเด็กออทิสติกยิ่งทวีความรุนแรง เด็กออทิสติกที่ถูกผู้ปกครองทำร้ายกลายเป็นเด็กที่ก้าวร้าว เมื่อเด็กอยู่ร่วมกับเพื่อนคนอื่นแล้วเกิดปัญหาขัดแย้ง เช่น แย่งของเล่น หรือ แย่งขนม เด็กออทิสติกมักแก้ปัญหาโดยการตีเพื่อนที่เล็กกว่า บางทีไล่กวดเพื่อนร่วมชั้นเรียน

1.1.2 ด้านความรู้ (Knowledge) จากสภาพปัญหาของผู้ปกครองเด็กออทิสติกส่วนใหญ่ ยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดภาวะออทิสติกว่าเกิดจากความบกพร่องในระบบประสาทส่วนกลาง การบูรณาการรับความรู้สึก ประกอบกับปัญหาพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับเด็กออทิสติกต้องใช้ระยะเวลาในการบำบัดรักษา ปัญหาที่เกิดขึ้น เมื่อผู้ปกครองขาดความรู้ความเข้าใจจึงมักแสวงหาแหล่งบำบัดที่หลากหลาย โดยไม่อดทนอยู่ที่ใดที่หนึ่งนานพอที่จะเห็นความเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรม เพราะเมื่อผู้ปกครองได้รับข้อมูลจากผู้ปกครองด้วยกันว่ามีแหล่งบำบัด ที่นั่นที่นี้ดี ก็มักจะรีบเปลี่ยนสถานที่ ซึ่งเด็กออทิสติกมีปัญหาเรื่องการปรับตัวและความยืดหยุ่น จึงต้องปรับตัวใหม่ ทำให้เสียเวลาในการเริ่มต้นใหม่หลายครั้ง จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่าผู้ปกครองบางคนไม่มีความรู้แต่ใช้ความเชื่อด้านโชคชะตา ราศี มาทำความเข้าใจ และเชื่อง่ายเกินไป ไม่เข้าใจลักษณะอาการของเด็กออทิสติกที่มีความล่าช้าทางด้านภาษา สังคม และพฤติกรรม และขาดความรู้ในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกอย่างเหมาะสม

1.1.3 ด้านอัตมโนทัศน์ (Self Concept) ประกอบด้วย 3 ส่วนย่อย คือ

1) **ด้านทัศนคติ (Attitude)** ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ และรู้สึกเครียด กัดดัน และตั้งความหวังไว้สูง อยากให้เด็กออทิสติกเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาอย่างรวดเร็วอีกทั้ง ยังขาดความอดทนต่อปัญหาพฤติกรรมของเด็กออทิสติกร่วมด้วย

2) **ด้านค่านิยม (Value)** จากสภาพปัญหาของผู้ปกครองเด็กออทิสติกพบว่า ผู้ปกครองให้ค่านิยมในเรื่อง การทำมาหาเลี้ยงชีพ และการได้รับการสนับสนุนจากทางสังคม เช่น ทุนการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติก (ทุนจากมูลนิธิคุณพุ่ม) การได้รับการบริจาคสิ่งของ เช่น เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ขนม ฯลฯ ซึ่งทำให้ผู้ปกครองมีความกระตือรือร้นและสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมที่มีการสนับสนุน แจกของและแจกทุน รวมถึงการเห็นความสำคัญของการทำมาหาเลี้ยงชีพ มากกว่าการดูแลเด็กออทิสติกในการมารับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษอย่างต่อเนื่อง เช่น ในฤดูการทำนา หรือ ฤดูการเก็บเกี่ยว ทำให้เกิดปัญหาถึงการมีส่วนร่วมกับครูในการพาเด็กมารับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ อย่างต่อเนื่อง ทำให้เด็กออทิสติกมีจำนวนชั่วโมงของการปรับพฤติกรรมต่อสัปดาห์น้อย หรือในบางสัปดาห์ก็ไม่ได้มารับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษเลย

3) **ภาพลักษณ์ของตน (Self Concept)** จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองส่วนใหญ่บอกว่าไม่แน่ใจในความสามารถของตนเองว่าจะจัดการกับพฤติกรรมของเด็กออทิสติกได้ แต่เชื่อว่าครูน่าจะสามารถปรับพฤติกรรมของเด็กออทิสติกได้ดีกว่า ซึ่งทำให้เกิดปัญหาการขาดการมีส่วนร่วมระหว่างครูและผู้ปกครอง และการที่ผู้ปกครองขาดความมั่นใจในความสามารถของตน

ทำให้ผู้ปกครองกลัวและไม่กล้าที่จะลงมือปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกทำให้พัฒนาการเด็กออทิสติกไม่เป็นไปตามความคาดหวังของผู้ปกครองจึงเกิดความเครียดและวิตกกังวลตามมา

1.1.4 ด้านแรงจูงใจ (Motive) จากการสังเกตสภาพของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกส่วนใหญ่ยังขาดแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมกับครูในการปรับพฤติกรรมกับเด็กออทิสติก จากการสังเกตผู้ปกครองในห้องปฏิบัติการสอนเด็ก ผู้ปกครองไม่ได้มีปฏิสัมพันธ์ใดๆ ในขณะที่เด็กออทิสติกทำกิจกรรมการเรียนรู้กับครูผู้สอน ขาดแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมในการปรับพฤติกรรม จากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่ม ผู้ปกครองให้สัมภาษณ์ว่าเกิดความรู้สึกท้อแท้และหมดกำลังใจในบางครั้ง ปัญหาที่ตามมาคือเด็กออทิสติกมักถูกละเลย และถูกทอดทิ้งจนกลายเป็นเด็กออทิสติกที่ไม่มีความพร้อมที่จะเข้าสู่ระบบการศึกษาได้ ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ และเป็นภาระในการดูแลของผู้ปกครองไปตลอดชีวิต

1.1.5 บุคลิกลักษณะประจำตัวผู้ปกครองเด็กออทิสติก (Trait) จากการสังเกตสภาพของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ส่วนใหญ่ผู้ปกครองใช้ไม้เรียวตีเด็กและทำร้ายเด็กออทิสติกเมื่อไม่สามารถควบคุมหรือจัดการกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กออทิสติกได้ปัญหาที่เกิดขึ้นตามมากับเด็กออทิสติกคือความก้าวร้าวที่อึดแน่นเพิ่มมากขึ้น และอีกปัญหาหนึ่งของผู้ปกครองเด็กออทิสติกในศูนย์การศึกษาพิเศษคือการขาดความกระตือรือร้น ซี่งเกี่ยวข้องไม่สนใจและไม่ยอมทำตามที่ครูแนะนำในเรื่องการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกอย่างต่อเนื่อง ทำให้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กออทิสติกไม่เปลี่ยนแปลง ไม่ดีขึ้น ไม่เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม ไม่สามารถเข้าสู่ระบบโรงเรียนได้ตามวัยซึ่งเมื่อเด็กออ- ทิสติกอายุเกิน 5 ขวบไปแล้ว การพัฒนาด้านภาษา สังคม และ พฤติกรรมจะยิ่งยากมากขึ้น ยิ่งใช้เวลานานมากขึ้น ทำให้ผู้ปกครองเกิดความรู้สึกหมดหวังจึงไม่พาเด็กมารับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ และออกไปอยู่ในชุมชนและเป็นภาระกับครอบครัวไปตลอด

สมรรถนะที่ต้องการจำเป็นของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก

5 ด้าน

1. สมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกในด้านทักษะ มี 3 องค์ประกอบ คือ การปรับพฤติกรรม การสื่อสารทางสังคม การกระตุ้นกระบวนการผสมผสานการรับรู้ความรู้สึก (SI)
2. สมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกในด้านความรู้ มี 3 องค์ประกอบ คือ กระบวนการผสมผสานการรับรู้ความรู้สึก เทคนิคการปรับพฤติกรรม การสื่อสารทางสังคม
3. สมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกในด้านทัศนคติ มี 3 องค์ประกอบ คือ การพัฒนาทัศนคติด้านบวก สมรรถนะในด้านค่านิยมในการมีส่วนร่วมกับครูหรือผู้เชี่ยวชาญในการ

พัฒนาเด็กออทิสติก สมรรถนะผู้ปกครองเด็กออทิสติกในเรื่องภาพลักษณ์การยอมรับก่อนว่าลูกมีความบกพร่อง

4. สมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกในด้าน แรงจูงใจ มี 2 องค์ประกอบ คือ การสร้างกำลังใจให้กับตนเองของผู้ปกครองและแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมกับครู

5. สมรรถนะของผู้ปกครองเด็กออทิสติกในด้านบุคลิกลักษณะประจำตัว มี 2 องค์ประกอบ คือ ความอดทนและเอาใจใส่การดูแลที่ดี

วิธีการพัฒนาสมรรถนะ ผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกที่นำมาใช้ในการวิจัยนี้มี 4 วิธี ได้แก่ 1) การประชุมเชิงปฏิบัติการ 2) การสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญ 3) การสอนงาน 4) การมีส่วนร่วมกับผู้เชี่ยวชาญหรือครู

2. การสร้างรูปแบบและการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมของเด็กออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ พบว่าโครงสร้างขององค์ประกอบในรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมของเด็กออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ กระบวนการของรูปแบบภาพรวมคือการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ประกอบด้วย 3 โปรแกรม คือ

โปรแกรมที่ 1 เป็นเวลา 1 เดือน เพื่อปรับตนเองของผู้ปกครองในทักษะในการแก้ปัญหาพฤติกรรมเกิดขึ้นจากพฤติกรรมอาการของโรค คือ พฤติกรรม ชน ไม่อยู่นิ่ง ไม่มองหน้า ไม่สบตา ให้ผู้ปกครองและเด็กออทิสติกได้ปรับตัวเองในการทำขั้นพื้นฐานมุ่งประเด็นไปสู่การแก้ปัญหาพฤติกรรมพื้นฐานของเด็กออทิสติกโดยเน้นให้ผู้ปกครองการร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญหรือครูในการกระตุ้นกระบวนการผสมผสานการรับความรู้สึก(SI) ในขั้นนี้อาจต้องปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เมื่อเด็กออทิสติกเกิดการต่อต้านรุนแรง เช่น กวีต้อร้อง โวยวาย ไม่ยอมทำตามคำสั่ง โดยให้ผู้ปกครองสามารถมีส่วนร่วมกับครู

โปรแกรมที่ 2 เพื่อให้ผู้ปกครองปรับวิธีการดูแลเด็กออทิสติกสามารถเริ่มต้นจัดการปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ได้โดยผู้เชี่ยวชาญหรือครูสอนงานให้กับผู้ปกครองซึ่งอยู่ร่วมในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนในทักษะ 5 ด้าน คือ 1) การพัฒนาทักษะเคลื่อนไหว 2) การพัฒนาทักษะการรับรู้ภาษาและการใช้ภาษา 3) การพัฒนาทักษะอารมณ์สังคม 4) การพัฒนาทักษะการช่วยเหลือตนเอง 5) ทักษะกล่อมเนื้อเด็กและสติปัญญา

โปรแกรมที่ 3 เพื่อให้ผู้ปกครองมีสมรรถนะในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกได้อย่างเหมาะสมด้วยตนเอง มุ่งพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้และการปรับตัวเด็กออทิสติกให้มีความพร้อมในการเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติ และการพัฒนาผู้ปกครองให้สามารถมีส่วนร่วมกับครูในชั้นเรียนอนุบาลและระดับประถมศึกษาให้เด็กออทิสติกสามารถปรับตัวและเรียนร่วมกับเพื่อนที่เป็นเด็ก

ปกติได้อย่างเหมาะสม วิธีการดำเนินงาน ประกอบด้วย 1) การเล่าสู่กันฟัง 2) การแสดงให้ดู 3) การลงมือทำพร้อมกัน 4) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 5) การสรุปผลการพัฒนาเด็กออทิสติกแต่ละคน

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมของเด็กออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ พบว่า ค่าคะแนนสมรรถนะผู้ปกครองหลังใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบ

4. ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมของเด็กออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประกอบด้วย 4 ส่วน

ส่วนที่ 1 ผลการประเมินปฏิบัติการผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ ครูศูนย์การศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองเด็กออทิสติก ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ที่รู้สึกพึงพอใจต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก

1. ด้านผู้บริหาร ผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก โดยได้กล่าวถึงรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกคณะศึกษาดูงาน จำนวน 3 คณะ กล่าวต่อผู้ทรงคุณวุฒิของสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำนวน 1 คณะ และแจ้งในที่ประชุมข้าราชการครูศูนย์การศึกษาพิเศษ 1 คณะและจากผลผลิตของผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่างที่เกิดสมรรถนะในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกส่งผลต่อเด็กออทิสติกที่มีพัฒนาการที่ดีขึ้นและมีความพร้อมในการเข้าเรียนร่วมและได้บรรจุโครงการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกเป็นงานต่อเนื่องของศูนย์การศึกษาพิเศษ

2. ผลการประเมินปฏิบัติการผู้บริหาร ครูศูนย์การศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองเด็กออทิสติก ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยประเด็นสำรวจความพึงพอใจ มีค่าเฉลี่ยรวม 4.46 อยู่ในระดับมาก พบว่ามีความพึงพอใจมากที่สุด 2 รายการ คือ ระยะเวลาในการให้บริการมีความเหมาะสม และให้บริการด้วยความเสมอภาคสำหรับผู้ปกครองและเด็กออทิสติกทุกคน มีค่าเฉลี่ย 4.75 ในระดับ มากที่สุด และพบว่า ความรู้ความเข้าใจเรื่องการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกก่อนการอบรมมีค่าน้อยที่สุด 1.66 ในระดับน้อย และพบว่า ระดับความพึงพอใจในเรื่องความรู้ความเข้าใจเรื่องการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกหลังการอบรม มีค่าเฉลี่ย 4.47 อยู่ในระดับมาก

ส่วนที่ 2 ผลการประเมินการเรียนรู้โดยให้ผู้ปกครองเด็กออทิสติกตอบแบบสอบถามก่อนและหลังการฝึกอบรมเปรียบเทียบความรู้ของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก พบว่าค่าคะแนนสมรรถนะผู้ปกครองหลังใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบ

ส่วนที่ 3 ผลการประเมินทักษะของผู้ปกครองเด็กออทิสติก เป็นการประเมินที่เกี่ยวข้องกับการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในการปฏิบัติจริง พบว่าค่าคะแนนสมรรถนะผู้ปกครอง หลังใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบ

ส่วนที่ 4 ผลการประเมินผลลัพธ์รวมที่ได้จากรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกโดยการประเมินพัฒนาการของเด็กออทิสติกเปรียบเทียบก่อน เดือนที่ 1 เดือนที่ 2 เดือนที่ 3 การฝึกการอบรม จำนวน 5 คน พบว่า เด็กออทิสติกทั้ง 5 คนมีพัฒนาการสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบก่อนการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก เมื่อประเมินพัฒนาการในเดือนที่ 1 เดือนที่ 2 เดือนที่ 3 มีพัฒนาการสูงขึ้นเป็นลำดับ

อภิปรายผล

การศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัย การสำรวจและการสัมภาษณ์ เกี่ยวกับวิธีการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมของเด็กออทิสติก มีวิธีการพัฒนาสมรรถนะ 4 วิธีการ ได้แก่ การประชุมเชิงปฏิบัติการ การสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญ การสอนงาน การมีส่วนร่วมกับผู้เชี่ยวชาญหรือครู

จากผลการศึกษาดังกล่าวข้างต้น พบว่า ผู้ปกครองเด็กออทิสติก มีความต้องการจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากผู้ปกครองเด็กออทิสติกโดยทั่วไปขาดทักษะและความรู้ในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก และเกิดความเครียดทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีในการดูแลเด็กเนื่องจากเด็กออทิสติกมีปัญหาพฤติกรรม เช่น เด็กไม่อยู่นิ่ง ไม่ฟังคำสั่ง ดูเฉยๆ ผู้ปกครองมักควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้ จึงมักทำร้ายเด็กและหาทางออกไม่ได้ไม่รู้วิธีการดูแลเด็กออทิสติกอย่างถูกต้องคล้อยกับการศึกษาของ กัญญาณัฐ ลิขิตยศ (2557) พบว่า ผู้ปกครองเด็กออทิสติกมีความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกเนื่องจากเป็นเรื่องที่ผู้ปกครองขาดและไม่รู้วิธีการในการจัดการกับปัญหาพฤติกรรมของเด็กออทิสติกซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Bandura, A., Reese, L. and Adams, N. (1982) ที่พบว่า ผู้ปกครองเด็กที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองต่ำเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความตึงเครียด ผลที่เกิดจากสภาวะอารมณ์ที่หนักเกิน ผู้ปกครองมักแสดงลักษณะ ขาดความสนใจ ซึ่งส่งผลต่อการเลี้ยงดูเด็กออทิสติก และสอดคล้องกับการศึกษาของ Hassall, Rose, & McDonald. (2005) ที่พบว่าผู้ปกครองเด็กออทิสติกโดยทั่วไปแล้วมักมีรายงานโดยเฉพาะเจาะจงเรื่องความเครียดสูงมากกว่า และ พบว่าผลการวิจัยสมรรถนะในการดูแลในระดับต่ำมากกว่า ผู้ปกครองของเด็กปกติ และสอดคล้องกับการศึกษาของ Tromson and Whybrow

(2003) ที่พบว่า ความเครียดและการนับถือตนเองต่ำในผู้ปกครองของเด็กออทิสติกมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการดูแลเด็กออทิสติกทำให้เกิดความล้มเหลวในการเข้ารับบริการช่วยเหลือฟื้นฟูเด็ก และเกิดผลดีน้อยมากกับเด็กออทิสติกที่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มผู้ปกครอง ตัดสินใจที่จะแสวงหาให้เด็กไปอยู่สถานบริการรับเลี้ยงเด็ก ซึ่งขัดขวางการพัฒนาเด็กออทิสติกและเป็นการเพิ่มอัตราปัญหาด้านอารมณ์และพฤติกรรมต่อต้านสังคมเพิ่มมากขึ้น และจากผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่าสมรรถนะที่ต้องการจำเป็นของผู้ปกครอง 10 องค์ประกอบ คือ การปรับพฤติกรรม การสื่อสารทางสังคม การกระตุ้นกระบวนการผสมผสานการรับรู้ความรู้สึก (SI) การพัฒนาทัศนคติ ด้านบวก ค่านิยมใน การมีส่วนร่วมกับครูหรือผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาเด็กออทิสติก การยอมรับก่อนว่าลูกมีความบกพร่อง การสร้างกำลังใจให้กับตนเองของผู้ปกครอง แรงจูงใจในการมีส่วนร่วม กับครู ความอดทนเอาใจใส่การดูแลที่ดี สอดคล้องกับ Schultz, Schmidt and Stichter (2011) ที่พบว่า ผู้ปกครองของเด็กที่มีปัญหาพฤติกรรม และมีปัญหาในบางทักษะ ได้เรียนรู้ในโปรแกรม การเรียนการสอนโดยพ่อแม่ผู้ปกครองที่จะส่งเสริมให้เด็กของพวกเขาที่มีทักษะทางสังคม การมีปฏิสัมพันธ์ ความสามารถในการคิดและความพร้อมทางวิชาการ จากการทบทวนวรรณกรรม 77 ฉบับ ที่ได้รับการเผยแพร่ในเรื่องโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ปกครองและโปรแกรมที่จะมีผลกระทบเชิงบวกต่อพฤติกรรม การเลี้ยงดูและส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของเด็ก การเลี้ยงดูเด็กออทิสติกมีความท้าทายที่แตกต่างกันในแต่ละคนและเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้ปกครองที่จะได้รับการศึกษาที่ดีที่สุด จะเข้าใจว่าพวกเขาสามารถที่จะให้การสนับสนุนและช่วยเหลือที่จำเป็นสำหรับเด็กของพวกเขาในการพัฒนาและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อพัฒนาการของเด็กและสอดคล้องกับเทน เอ็ดวิน (Tan Edwin, 2010) ที่ศึกษากระบวนการสร้างความเข้าใจของบิดา พบว่าบิดาที่มีส่วนร่วมในการศึกษากับลูกมากขึ้นจะส่งเสริมให้ลูกประสบความสำเร็จในการเรียนและการปรับตัวสูงขึ้นช่วยให้เด็กมีผลการเรียนดีและปรับตัวได้ดี

รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมของเด็กออทิสติกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้วิธีการประชุมเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมโดยเน้นการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครอง 5 ด้าน ในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกให้มีพัฒนาการทั้ง 5 ด้านดีขึ้น โดยใช้โปรแกรมการฝึกอบรม จำนวน 3 โปรแกรม ซึ่งหลักการของรูปแบบ คือ 1) ปรับตนเอง 2) ปรับวิธีการดูแลเด็กออทิสติก 3) ปรับพฤติกรรมเด็กอย่างเหมาะสม โดยประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ สมรรถนะที่ต้องการจำเป็นและวิธีการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครอง การประชุมเชิงปฏิบัติการ การสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญหรือหน่วยงาน การสอนงาน การมีส่วนร่วมกับผู้เชี่ยวชาญหรือครู ที่มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ได้จริงและก่อให้เกิดการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองและพฤติกรรม

การเรียนรู้ของเด็กออทิสติกได้ทุกคนนี่คือนวัตกรรมใหม่ซึ่งสอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด (2531) ที่กล่าวถึง การวิจัยโดยใช้รูปแบบ ว่าขั้นตอนแรกเป็นการสร้างหรือพัฒนารูปแบบ การสร้างหรือพัฒนารูปแบบผู้วิจัยจะสร้างหรือพัฒนารูปแบบขึ้นมาก่อน เป็นรูปแบบตามสมมุติฐานโดย การศึกษาค้นคว้าทฤษฎี แนวความคิด รูปแบบที่มีผู้พัฒนาไว้แล้วในเรื่องเดียวกันหรือเรื่องอื่นๆ และ ผลการศึกษาหรือวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งจะช่วยให้สามารถกำหนดองค์ประกอบหรือตัวแปรต่างๆ ภายในรูปแบบรวมทั้งลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหรือตัวแปรเหล่านั้นหรือลำดับ ก่อนหลังของแต่ละองค์ประกอบในรูปแบบในการพัฒนารูปแบบนี้จะต้องใช้หลักของเหตุผลเป็น รากฐานสำคัญ และการศึกษาค้นคว้ามากจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนารูปแบบอย่างยิ่ง ผู้วิจัย อาจคิดโครงสร้างของรูปแบบขึ้นมาก่อน แล้วปรับปรุงโดยอาศัยข้อมูลสารสนเทศจากการศึกษา ค้นคว้าทฤษฎี แนวความคิด รูปแบบ หรือผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง หรือทำการศึกษาค้นคว้าองค์ประกอบ ย่อยหรือตัวแปรแต่ละตัว แล้วคัดเลือกองค์ประกอบย่อยหรือตัวแปรที่สำคัญ ประกอบกันขึ้นเป็น โครงสร้างของรูปแบบก็ได้ จากผลการวิจัยในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้นำรูปแบบไปทดลองให้กับ ผู้ปกครองและเด็กออทิสติกที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 ครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับบุญชม ศรีสะอาด (2531) ที่กล่าวถึง การวิจัยโดยใช้รูปแบบ ขั้นตอนที่สองคือการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของรูปแบบหลังจากที่ได้พัฒนารูปแบบในขั้นแรกแล้วจำเป็นที่จะต้องทดสอบความ เที่ยงตรงของรูปแบบดังกล่าว เพราะรูปแบบที่พัฒนาขึ้นนั้นถึงแม้ว่าจะพัฒนาโดยมีรากฐานจาก ทฤษฎีแนวความคิดรูปแบบของคนอื่นและผลการวิจัยที่ผ่านมาแล้วก็ตามแต่ก็เป็นเพียงรูปแบบ ตามสมมุติฐานซึ่งจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลในสถานการณ์จริงหรือทำการทดลองนำไปใช้ใน สถานการณ์จริง เพื่อทดสอบดูว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ เป็นรูปแบบที่มีประสิทธิภาพตามที่ มุ่งหวังหรือไม่ (ในขั้นนี้บางครั้งจึงใช้คำว่า การทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบ) ในการเก็บรวบรวม ข้อมูลในสถานการณ์จริง หรือทดลองใช้รูปแบบที่พัฒนาในสถานการณ์จริงจะช่วยให้ทราบอิทธิพล หรือความสำคัญขององค์ประกอบย่อยหรือตัวแปรต่างๆ ในรูปแบบและอิทธิพลหรือความสำคัญ ของกลุ่มองค์ประกอบหรือกลุ่มตัวแปรในรูปแบบ ผู้วิจัยอาจปรับปรุงแบบใหม่โดยตัดองค์ประกอบ หรือตัวแปรที่พบว่ามีอิทธิพลหรือมีความสำคัญน้อยออกจากรูปแบบของตน ซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาของสรวดี เพ็งศรีโคตร และจันทร์ชดี มาพุทธ (2554) ที่ได้พัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วม ของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาปฐมวัยและศึกษาผลการใช้รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการจัดการศึกษาปฐมวัย ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสอบถามความคิดเห็นจากผู้ให้ข้อมูล จำนวน 135 คน สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล จำนวน 18 คน ประกอบด้วย ผู้ปกครอง ครูและผู้บริหาร และศึกษาผลการใช้รูปแบบโดยสอบถามความคิดเห็น

จากกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 108 คน และสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล จำนวน 19 คน ประกอบด้วย ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหาร เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาปฐมวัย สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาปฐมวัย มี 5 องค์ประกอบดังนี้ หลักการและแนวคิด ได้แก่ การส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนและการมีข้อตกลงร่วมกันในการทำงานระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง เพื่อพัฒนาเด็ก พัฒนาผู้ปกครอง พัฒนาโรงเรียน ลักษณะการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองมี สองแบบได้แก่ แบบเป็นทางการและแบบไม่เป็นทางการ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ได้แก่ ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการและร่วมประเมินผล บทบาทการมีส่วนร่วมกับผู้ปกครองมี 6 ด้านได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูในฐานะผู้ปกครอง ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการอาสาสมัคร ด้านการเรียนรู้ที่บ้าน ด้านการตัดสินใจ และด้านการร่วมมือกับชุมชน ผลการใช้รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาปฐมวัย พบว่า รูปแบบ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาปฐมวัยมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมของเด็ก ออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษหลังการทดลองใช้รูปแบบกับก่อนการใช้รูปแบบพบว่าค่าคะแนนสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกหลังการทดลองใช้รูปแบบมีค่าสูงกว่าก่อนการทดลองใช้รูปแบบทั้งนี้ เป็นเพราะสมรรถนะของผู้ปกครองที่เกิดขึ้นสัมพันธ์กับการเรียนรู้ ซึ่งการอบรมให้ความรู้กับผู้ปกครองเด็กออทิสติกผู้วิจัยใช้รูปแบบของการเรียนรู้ผู้ใหญ่เนื่องจากผู้ปกครองเด็กออทิสติกมีความต้องการและมีความสนใจในเรื่องการพัฒนาสมรรถนะในการปรับพฤติกรรมของเด็กออทิสติกจากสภาพปัญหาจากการดูแลเด็กออทิสติกที่มีปัญหาพฤติกรรมที่มีความยุ่งยากและผู้ปกครองขาดความรู้และผู้ปกครองมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะในการปรับพฤติกรรมของเด็กออทิสติกเพื่อแก้ปัญหาเด็กออทิสติกสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ผู้ใหญ่ที่กล่าวว่า ความต้องการและความสนใจ (Need and Interests) เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนรู้ผู้ใหญ่เกิดการเรียนรู้ได้ดี เพราะการเรียนรู้นั้นตรงกับความต้องการและความสนใจ สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตผู้ใหญ่ (Life Situations) การเรียนรู้ของผู้ใหญ่จะได้ผลดี ถ้าหากถือเอาตัวผู้ใหญ่เป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอน (Life-Centered) การวิเคราะห์ประสบการณ์ (Analysis of Experience) เนื่องจากประสบการณ์เป็นแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณค่ามากที่สุดสำหรับผู้ใหญ่ วิธีการหลักสำคัญของการศึกษาผู้ใหญ่ ก็คือการวิเคราะห์ประสบการณ์ของผู้ใหญ่แต่ละคนอย่างละเอียดว่า มีส่วนไหนของประสบการณ์ที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้บ้าง แล้วจึงหาทางนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป ผู้ใหญ่ต้องการเป็นผู้นำตนเอง (Self Directing)

ความต้องการที่อยู่ในส่วนลึกของผู้ใหญ่ก็คือ การมีความต้องการที่จะสามารถนำตนเองได้แต่อย่างไรก็ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องตระหนักถึงการสอนผู้ใหญ่จะต้องจัดเตรียมการในด้านนี้อย่างดีพอ รูปแบบของการเรียนการสอน (Style) ให้ตรงกับลักษณะของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน เวลาที่ใช้ทำการสอน สถานที่สอนและประการสำคัญคือ ความสามารถในการเรียนรู้ในแต่ละขั้นของผู้ใหญ่ยอมเป็นไปตามความสามารถของผู้ใหญ่แต่ละคน (Pace of Learning) Deb Keen, Donna Couzens, Sandy Muspratt and Sylvia Rodger (2005) ได้ศึกษางานวิจัยผลกระทบในการมุ่งบำบัดผู้ปกครองเด็กที่ได้รับการวินิจฉัยมาแล้ว 6 เดือนว่าเป็นเด็กออทิสติกเกี่ยวกับเรื่องความเครียดและสมรรถนะการดูแลวัตถุประสงค์ของการรักษาคือเพื่อลดความเครียดของผู้ปกครองและเพิ่มสมรรถนะในการดูแลเด็กออทิสติกในกิจวัตรประจำวันของครอบครัว ซึ่งหลายครอบครัวได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญ โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการและการเยี่ยมบ้าน 10 ครั้งหรือการเรียนรู้แบบนำตนเองจากการดูวิดีโอที่เป็นการบำบัดแบบพื้นฐาน ผลการศึกษาพบว่า การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการบำบัดสำหรับเด็กที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญ โดยเด็กมีการพัฒนาในเรื่องสังคมและการสื่อสารดีขึ้นและทำให้ปัญหาความเครียดของผู้ปกครองลดลงดังนั้นจึงเห็นได้ว่าการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญเป็นเครื่องมือสำคัญมากสำหรับครอบครัวภายหลังจากการที่เด็กได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นเด็กออทิสติก นอกจากนี้ McConachie and Diggle (2006) ยังได้ทำการสำรวจวรรณกรรมวิจัยอย่างกว้างขวางจำนวน 15,000 บทความ พบว่า มี 71 บทความที่ได้รับการตรวจสอบและใช้ในการศึกษาโปรแกรมการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มสำหรับเด็กออทิสติกและพบหลักฐานที่แสดงว่าการฝึกอบรมผู้ปกครองที่มีประสิทธิภาพจะทำให้ทักษะการสื่อสารทางสังคมในเด็กออทิสติกดีขึ้นนอกจากนี้ ความรู้ทักษะและประสิทธิภาพการทำงานที่เพิ่มขึ้นในผู้ปกครองหลังจากที่เข้าร่วมโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ปกครองมีผลในเชิงบวกเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับผู้ปกครอง ยิ่งไปกว่านั้น Dillenburger, et al. (2004) ได้ทำการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับความถี่และระยะเวลาของการฝึกอบรมแก่ผู้ปกครองโดยการทบทวนวรรณกรรม พบว่า 40% ของบทความวิจัยที่มีอยู่ไม่มีข้อมูลรายงานว่าใช้ระยะเวลาและความถี่เท่าไร และ 23% ข้อมูลที่ตรวจสอบความถี่ของการฝึกอบรมช่วงที่แตกต่างกัน ตั้งแต่ 25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ถึงหนึ่งชั่วโมงต่อสัปดาห์ แต่พบว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเป็นสิ่งที่สำคัญในประสิทธิภาพของโปรแกรมการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มและการฝึกอบรมผู้ปกครองเป็นปัจจัยสำคัญต่อประสิทธิภาพของการดูแลเด็ก

ขั้นตอนที่ 4 ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ

ส่วนที่ 1 ผลการประเมินปฏิกริยาผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ ครูศูนย์การศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองเด็กออทิสติก ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ที่รู้สึกพึงพอใจต่อรูปแบบการพัฒนาศมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก มีความพึงพอใจโดย มีค่าเฉลี่ยรวม 4.46 อยู่ในระดับมาก

ส่วนที่ 2 ผลการประเมินการเรียนรู้ประเมินโดยให้ผู้ปกครองเด็กออทิสติกตอบแบบสอบถาม ก่อนและหลังการฝึกอบรมเปรียบเทียบความรู้ของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก พบว่า ค่าคะแนนสมรรถนะผู้ปกครอง หลังใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบ

ส่วนที่ 3 ผลการประเมินทักษะของผู้ปกครองเด็กออทิสติก เป็นการประเมินที่เกี่ยวข้องกับการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในการปฏิบัติจริง พบว่าค่าคะแนนสมรรถนะผู้ปกครอง หลังใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบ

ส่วนที่ 4 ผลการประเมินผลลัพธ์รวมที่ได้จากรูปแบบการพัฒนาศมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกโดยการประเมินพัฒนาการของเด็กออทิสติกเปรียบเทียบก่อนเดือนที่ 1 เดือนที่ 2 เดือนที่ 3 การฝึกการอบรม จำนวน 5 คน พบว่า เด็กออทิสติกทั้ง 5 คนมีพัฒนาการสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบก่อนการใช้รูปแบบการพัฒนาศมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก เมื่อวัดพัฒนาการในเดือนที่ 1 เดือนที่ 2 เดือนที่ 3 มีพัฒนาการสูงขึ้นเป็นลำดับอีกทั้ง ผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการพัฒนาศมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก เป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้ประสบผลสำเร็จเนื่องจากการส่งเสริมสนับสนุน บุคลากร งบประมาณ การอำนวยความสะดวกให้การดำเนินกิจกรรมตามรูปแบบได้อย่างดี และ ครู ผู้ปกครอง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความพึงพอใจ ต่อรูปแบบการพัฒนาศมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก เนื่องจากเกิดผลงานกับผู้ปกครองและเด็กออทิสติกในเชิงประจักษ์ ผู้ปกครองเกิดสมรรถนะในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกและส่งผลให้เด็กออทิสติกมีพัฒนาการทั้ง 5 ด้าน คือ การเคลื่อนไหว (Gross Moter) การใช้กล้ามเนื้อเล็ก และสติปัญญา (Fine Moter) การเข้าใจภาษา (Receptive Language) (Expressive Language) และการช่วยเหลือตนเองและสังคม (Personal Socail) ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของปรีดาวรรณ อินทวิมลศรี (2548) ที่ศึกษาพบว่า รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาจะประสบความสำเร็จได้ต้องประกอบด้วยผู้บริหารมีความสามารถ มีเทคนิคและแก้ปัญหาได้ ผู้บริหาร ผู้ปกครอง ครู ทำตามบทบาทหน้าที่อย่างจริงจังสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่กำหนดให้ทุกส่วนในสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พ่อแม่ ผู้ปกครอง ซึ่งเป็นผู้อยู่ใกล้ชิดเด็กมากที่สุด โดยเริ่มต้นจากบ้าน

คือ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง และโรงเรียน ครู อาจารย์หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนทุกคนในชาติต้องร่วมมือกันพัฒนาคุณภาพของคนไทย ดังนั้น พ่อ แม่ ผู้ปกครอง จึงเป็นบุคคลในสถาบันครอบครัวที่มีบทบาทสำคัญในการเลี้ยงดูเด็ก ครอบครัวเป็นจุดเริ่มการเรียนรู้ของชีวิตลูก พ่อแม่เป็นครูคนแรกและเป็นครูที่ติดตามสอนลูกไปทุกช่วงวัย และพ่อแม่ ผู้ปกครองก็มีบทบาทสำคัญในการสั่งสอน ฝึกฝน อบรมบ่มนิสัยให้แก่เด็ก (สุมน อมรวิวัฒน์, 2545, หน้า 180) สอดคล้องกับแนวคิดการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของ มอริสัน (Morrison, 2000) ที่ว่าวิธีการมีส่วนร่วมโดยเน้น การพัฒนาเป็นการมีส่วนร่วมที่มุ่งพัฒนาคุณภาพครอบครัวซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้ปกครองโดยตรง ผู้ปกครองที่เข้าร่วมจะได้เรียนรู้วิถีปฏิบัติที่เป็นการสร้างเสริมครอบครัว และการที่จะสร้างความร่วมมือใดๆ ทุกฝ่ายควรมีความเข้าใจที่ตรงกัน Hastings, R.P. and Brown, T. (2002) ได้รายงานว่าผู้บำบัดที่ทำงานร่วมกับครอบครัวของเด็กออทิสติกมักจะสังเกตเห็นว่าผู้ปกครองที่มีสมรรถนะที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วมีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อพัฒนาการของเด็กและได้รับอนุญาตให้ออกจากโปรแกรมการบำบัดภาวะออทิสซึมเร็วกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ปกครองที่ไม่มีสมรรถนะในการจัดการกับปัญหาของเด็กออทิสติก นอกจากนี้ผลจากการรับรู้ความสามารถที่เพิ่มขึ้นทำให้เกิดความสุขในการดูแลเด็กและมีสุขภาพจิตที่ดีขึ้น นอกจากนี้ Mancil, et al. (2006) ยังพบว่า การฝึกอบรมผู้ปกครองเกี่ยวกับสื่อสาร (FCT) ทำให้มีศักยภาพที่จะส่งผลกระทบต่อทักษะการสื่อสารที่ดีขึ้นและลดปัญหาพฤติกรรมของเด็กออทิสติก กระบวนการของการฝึกอบรมการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนพฤติกรรมที่เป็นปัญหากับการตอบสนองการสื่อสาร พฤติกรรมของเด็กพบว่าผ่านขั้นตอนการวิเคราะห์ซึ่งประกอบด้วย การสัมภาษณ์ การสังเกตและการประเมินผล รูปภาพการสื่อสาร ภาษาวาจาหรือท่าทาง เป็นบางตัวอย่างของการตอบสนองการสื่อสาร ที่ใช้ในการแทนที่ปัญหาพฤติกรรมผ่านรูปแบบการฝึกอบรมหน้าที่ในการสื่อสาร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความต้องการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองด้านทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อกระตุ้นพัฒนาการทักษะการรับรู้และแสดงออกทางภาษาของเด็กทิสติก
2. ควรศึกษารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกของผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่อยู่ตามบ้าน หรือในศูนย์การเรียนรู้ในชุมชน

3. ควรมีการวิจัยการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกการด้วยเทคนิคการฝึกอบรมแบบอื่นๆ เช่น โปรแกรมการศึกษาด้วยตนเอง

4. ควรมีการสร้างชุดฝึกอบรมสำหรับอบรมครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ภายในศูนย์การศึกษาพิเศษเพื่อให้บุคลากรสามารถนำชุดฝึกอบรมการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ควรมีการวิจัยการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้ปกครองในการดูแลเด็กออทิสติกที่เข้าสู่โรงเรียนเรียนร่วมหรือเรียนรวม

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกสามารถนำไปใช้ในศูนย์การศึกษาพิเศษที่มีผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมได้ทุกแห่งทั่วประเทศ

2. รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกมีกระบวนการฝึกอบรมผู้ปกครองตามโปรแกรมซึ่งดำเนินการโดยนักกิจกรรมบำบัดดังนั้นควรมีกรอบอัตรากำลังสำหรับนักกิจกรรมบำบัดที่เป็นนักวิชาชีพที่มีความชำนาญเฉพาะทางในการบำบัดเด็กออทิสติก

3. ผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจมีรายได้เล็กน้อย แต่เห็นความสำคัญของการบำบัดเด็กออทิสติกที่มีอายุ 3-5 ปีที่ต้องมารับบริการที่ศูนย์การศึกษาพิเศษในโปรแกรม 3 เดือนควรมีสวัสดิการเป็นค่าตอบแทน สังคมสงเคราะห์ ในลักษณะเป็นค่าใช้จ่ายตามรายได้แรงงานขั้นต่ำสำหรับผู้ปกครองสมัครใจเข้าร่วมโปรแกรมในการบำบัดเด็กออทิสติกจนเกิดสมรรถนะจะสามารถกลับไปพัฒนาเด็กออทิสติกได้ด้วยตนเองหลังจากจบโปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติก

4. สำหรับผู้ปกครองที่พาเด็กออทิสติกเข้าร่วมโปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกจนเด็กมีพัฒนาการที่ดีขึ้นและสามารถออกจากโปรแกรมเพื่อเข้าสู่โรงเรียนเรียนร่วมควรมีการสนับสนุนสื่อและอุปกรณ์ที่เหมาะสมสำหรับการฝึกเด็กออทิสติกตามความต้องการจำเป็นเฉพาะบุคคลเพื่อให้กับผู้ปกครองสามารถนำไปฝึกกระตุ้นพัฒนาเด็กออทิสติกได้อย่างต่อเนื่อง

5. เด็กออทิสติกที่ผู้ปกครองเข้าร่วมโปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะของผู้ปกครองในการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกจนเด็กมีพัฒนาการที่ดีขึ้นและสามารถออกจากโปรแกรมควรให้เด็กออทิสติกกลุ่มดังกล่าวได้เข้าสู่โรงเรียนเรียนร่วมหรือเรียนรวมเพื่อจัดการศึกษาร่วมกับเด็กปกติ

มากกว่าส่งเด็กออทิสติกเข้าสู่โรงเรียนเฉพาะความพิการเพื่อให้เด็กออทิสติกสามารถปรับตัวและมีพัฒนาการทางด้านภาษาและสังคมดีขึ้นเมื่อเรียนร่วมหรือเรียนรวมกับเด็กปกติ